Biblioteca Municipală SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Anul VI
Nr 51 (307)
joi
19 decembrie
1968
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

În întîmpinarea adunărilor generale din cooperativele agricole

Planuri mobilizatoare de venituri și cheltuieli

Titus POPESCU

vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Ca urmare a creșterii bazei tehnico-materiale și a îmbunătățirii organizării producției și a muncii, economia cooperativelor agricole cunoaște o dezvoltare continuă în toate sectoarele de activitate. Comparativ cu anul 1965, indicatorii principali ai rezultatelor preliminate pentru 1968 se prezintă astfel : valoarea producției globale 117,2 la sută, valoarea proprietății obștești 137,8 la sută, valoarea fondurilor fixe 137,9 la sută, veniturile bănești 129,8 la sută. Deși în acest an, producția agricolă s-a desfășurat în condiții climatice puțin favorabile, datorită măsurilor luate de partid și de stat și a muncii depuse de cooperatori s-a reușit să se atenueze în bună parte efectele secetei, astfel încît **veniturile bănești preliminate reprezintă 101,3 la sută față de anul 1967.**

Cu toate aceste rezultate, se cuvine să amintim faptul că în procesul de realizare a planului de venituri și cheltuieli bănești pe anul 1968, într-o serie de unități au apărut **deficiențe legate de însăși modul cum au fost planificate producția, veniturile și cheltuielile.** Concludent, de exemplu, este modul de realizare a efectivelor de taurine. Din cauză că, începînd cu întocmirea planului, nu se acordă atenția cuvenită trecerii vițelelor în grupe superioare pentru completarea efectivelor matcă, la unele cooperative agricole se mențin an de an animale tarate, neproductive și chiar clasate pentru reformă. Ca urmare, unitățile consumă importante fonduri bănești și materiale pentru animale care, practic, aduc pagube, valoarea produselor obținute de la acestea neacoperind nici măcar cheltuielile făcute cu furajarea. Este destul de frecventă și practica de a se repartiza sarcini fără să se țină seama de condițiile specifice fiecărei unități, unora dintre acestea repartizîndu-li-se culturi la care realizează cu regularitate recolte scăzute.

Datorită evidenței necorespunzătoare a fondului funciar, unor cooperative li s-au repartizat să însămînțeze suprafețe mai mari decît cele existente, iar planul de venituri și cheltuieli s-a întocmit pe baza unor asemenea suprafețe. În legumicultură — sector de activitate din care ar trebui să se obțină venituri mari — nu s-au analizat temeinic, totdeauna, posibilitățile existente pentru realizarea în bune condiții a producției. Din această cauză au fost dispersate, fără justificare economică, baza materială și forța de muncă, ceea ce a dus la scăderea randamentului la hectar, la cheltuieli suplimentare și, ca urmare, la o rentabilitate scăzută a producției de legume. Acest sector pretinde, mai mult ca oricînd, o

(Continuare în pag. a 2-a)

PRINCIPIUL RENTABILITĂȚII la baza întregii noastre activități

Ing. Nicolae BOLOGAN

director general al Direcției generale a întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii

Mecanizatorii, muncitorii, tehnicienii și inginerii, toți salariații din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii aniversează împlinirea a 20 de ani de la înființarea primelor unități de mecanizare în agricultură. De la începutul activității lor, acestor unități le-a revenit rolul deosebit de important de pîrghie economică și politică pentru transformarea socialistă a agriculturii, de dezvoltare a forțelor de producție la sate, precum și de introducere, pe scară largă, a tehnicii noi, pentru sporirea, pe această cale, a producției agricole și consolidarea economică și organizatorică a unităților agricole cooperatiste.

Industrializarea socialistă a țării a permis, în decursul anilor, să se asigure unităților de mecanizare o dotare bogată cu tractoare, mașini agricole, utilaje și instalații de atelier din ce în ce mai diversificate și mai perfecționate. De la 81 de stațiuni, cîte existau la sfîrșitul anului 1948 și care aveau în dotare 2 750 de tractoare, 3 000 de pluguri și 660 de semănători mecanice, astăzi s-a ajuns la 296 de întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, care dispun de 66 675 de tractoare, circa 46 500 de semănători mecanice, peste 33 600 de combine de recoltat păioase, 6 400 de mașini fitosanitare și multe alte utilaje, ce totalizează aproape 200 de tipuri.

Paralel cu dezvoltarea capacității de producție a unităților de mecanizare în agricultură, o mare atenție s-a acordat pregătirii și perfecționării profesionale a cadrelor necesare, în cele 82 de școli de mecanici agricoli, la locul de muncă și prin cursuri de masă. Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii sînt încadrate astăzi cu peste 1 000 de ingineri, cu mai mult de 3 300 de maiștri și tehnicieni, cu zeci de mii de mecanici agricoli și muncitori de diferite profile — strungari, sudori etc.

Ca urmare a dezvoltării și perfecționării bazei tehnico-materiale, prin munca harnică a mecanizatorilor au sporit continuu atît volumul și gradul de mecanizare a lucrărilor, cît și sortimentul acestora. Anul trecut, de exemplu, I.M.A. au efectuat un volum de lucrări de 17 ori mai mare decît cel realizat în 1951. Cît privește sortimentul, acesta s-a lărgit ca urmare a diversificării utilajelor și creșterii calificării cadrelor, de la nouă lucrări cîte se efectuau în 1949 la peste 70 în acest an. Lucrările de bază în cooperativele agricole, care hotărăsc soarta producției, respectiv aratul, fertilizarea solului, combaterea dăunătorilor, semănatul grîului și porumbului sînt mecanizate integral, lucrările de întreținere la cultura porumbului — în proporție de 78 la sută, iar recoltarea grîului — de 92 la sută.

Creșterea gradului de mecani-

(Continuare în pag. a 4-a)

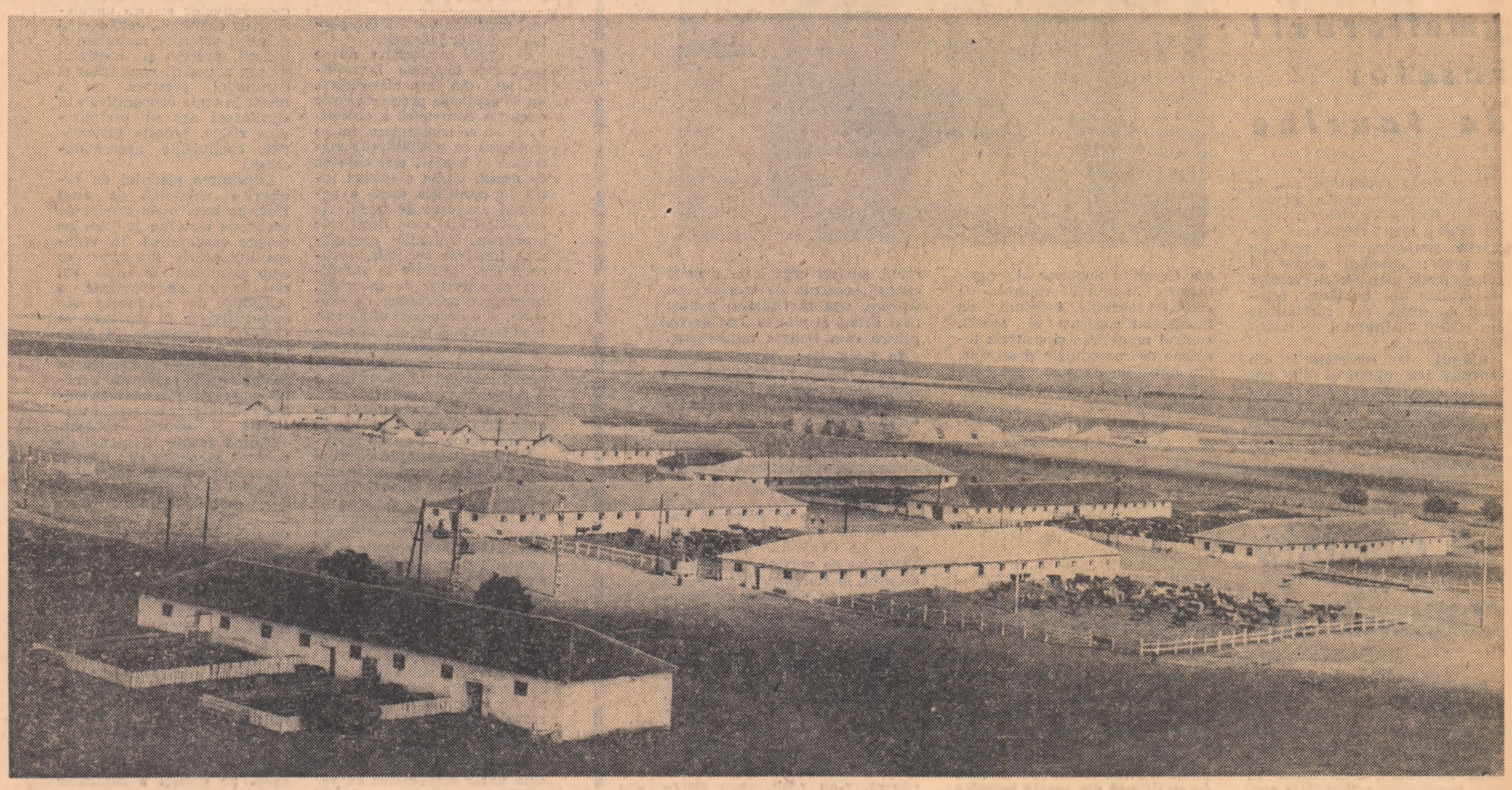

Peisaj dobrogean. Obiectivul fotografic a surprins această imagine la cooperativa agricolă din Comana, județul Constanța

Foto : AGERPRES

CARNET DE SCRIITOR

În căutarea „Frumosului de Voinești" și a „Timpuriilor de Dîmbovița"

Matei ALEXANDRESCU

Într-una din diminețile acestei toamne am ieșit din Tîrgoviștea celor 8 scaune de domnie și a sacului cu slovă cirilică, săpată în lemn venețian și am trecut, cu ochii pe cer, prin bariera dinspre Prisaca (fosta prisacă domnească pe vremuri). Apoi ne-am ținut de funia smolită a șoselei, tot pe sub deal, către locurile unde mi s-a spus că aveam să dau de **Frumosul de Voinești** și de **Timpuria de Dîmbovița...**

Știam pe de rost așezările prin care aveam să trec. Mai întîi, Gheboenii cu dealuri spîne. Pe sub clina din dreapta a dealului din adînc se aud duruind vagonetele care scot și cară cărbuni, de pe valea cealaltă a Ialomiței. Bănuiam peste coamă minele din Sotînga... Mai departe, aveam să nimeresc în Voinești care stau în mijlocul satelor ca podul unei palme, care leagă și dă tărie degetelor. În stînga, peste apa Dîmboviței — Cîndești (deal și vale), apoi Gemenea, iar în dreapta Tătăranii. De nu te oprești, treci prin Malu cu Flori, Cetățeni, Stoenești, de unde dacă te abați la stînga dai în Cîmpulungul lui Negru Vodă, iar de-o ții tot înainte printre oierii dragosloveni afli bolta rece a peșterii Dîmbovicioara, care te așteaptă cu țuică de Lerești, pusă la rece, și cașcaval afumat, tipărit în teasc de lemn. Din bagdadia și podeaua lăcărită a peșterii cresc și se caută luminările albe ale anilor trupeți și pe care îi auzi și tu însuți : pic !... pic !...

Frumusețea văii Dîmboviței am semuit-o de totdeauna cu frumusețea trupeșă și de obraz a unei țărănci torcînd, ce s-a zugrăvit acum un sfert de veac în urmă, pe hîrtiile de 500 și căreia nu i-am mai putut afla altă pereche, care să-mi meargă la inimă, decît în boiul uneia din fetele povestitorului mușcelean Mihail Lungianu. Știam, dacă am trecut de barieră, că împinsesem o poartă, poarta din Prisaca, și că de acu-ncolo e slobod drumul scorniturilor și al basmelor de aur din istoria noastră scrisă sau nescrisă. Întîi și-ntîi, am aflat că așezările Cîndeștii, Gemenea și Voinești nu ar fi decît numele a trei căpitani de-ai lui Mihai, pentru a căror vitejie și credință domnul i-a cinstit cu pămînturile de aici. Pe gurguiul unui deal din Cîndești-Vale se ține în lemnul ei, veche de cînd lumea, o bisericuță. Scoabe, cepuri și cuie numai de lemn. Încinsă cu un brîu scobit în lemn, brîu care prin motivele lui, care se repetă, din cheotoare în cheotoare, amintește, pe orizontal, și anticipînd cu mult înainte în timp, coloana infinită a lui Brâncuși.

Dar, dacă în dreapta Voineștilor apuci pe drumul Bărbulețu și Rîul Alb nu dai de o altă ctitorie de pe vremea lui Mihai ?

Am urcat într-o dimineață pînă sus în pîscul care te lasă apoi dincolo în Cîndeștii-Deal. Valea Dîmboviței în sus și în jos se arată în toată puritatea ei. Printre rarele frunze ale pomilor sclipesc țiglele noi puse pe case. Șița cu mușchi verde „nu se mai poartă". Dar ceea ce m-a impresionat, în mod deosebit, a fost o întindere de cîteva zeci de hectare, în care nu știi dacă ceea ce vezi sînt soldați mîndri în așteptarea defilării sau sînt pomi. O aliniere perfectă în adîncime, parcă și „echipamentul" acestor pomi fiind uniformizat. Sau poate, dacă privești mai atent și începi să deosebești suprafețele livezilor vezi că ai de a face, mai de grabă, cu un centru universitar, unde, pe ani, pe anii lor de învățătură, pomii învață să crească frumoși și să rodească în

(Continuare în pag. a 5-a)

DIN SUMAR:

- *În dezbatere: PROIECTUL DE LEGE PRIVIND IMPUNEREA VENITURILOR REALIZATE DIN ACTIVITĂȚI AGRICOLE (pag. 2)*
- *IMPLICAȚIILE MULTIPLE ALE MICROBIOLOGIEI ÎN DOMENIUL ȘTIINȚELOR AGRICOLE (pag. 3)*
- *REZULTATELE CONCURSULUI „SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII" (pag. 3)*
- *O GAMĂ VARIATĂ DE LUCRĂRI AGRICOLE ȘI NEAGRICOLE EXECUTATE DE ÎNTREPRINDERILE PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII (pag. 4)*

CITITORI !

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1969 la revista „Agricultura socialistă" ! Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. și de către factorii și difuzorii de presă.

Avem resurse pentru extinderea irigațiilor. Să le folosim la maximum !

UTILAJE SUB RUGINA NEPĂSĂRII

Baza tehnico-materială a cooperativelor agricole se îmbogățește continuu. An de an crește volumul de fonduri proprii și credite pe termen lung alocate procurării mașinilor și utilajelor destinate mecanizării procesului de producție agricolă. Numai în primele trei trimestre ale lui 1968, cooperativele agricole au cheltuit în acest scop 436 milioane de lei, din care 145 de milioane reprezintă credite pe termen lung.

În ultima vreme tot mai multe cooperative agricole și-au procurat, în scopul extinderii irigațiilor, numeroase mașini și agregate. Cum sînt folosite și păstrate aceste utilaje în care au fost investite importante fonduri bănești ?

O analiză întreprinsă în această direcție în aproape 200 de cooperative agricole din 10 județe a scos la iveală o serie de aspecte care merită consemnate. Alături de unități care exploatează și îngrijesc așa cum se cuvine zestrea tehnică există și cooperative care dovedesc nepăsare față de soarta utilajelor. Din prima categorie face parte și cooperativa agricolă din Nămoloasa Sat, județul Galați. Aliniate „ca pe sfoară", agre-

Gh. POLȚER
de la Banca Agricolă
Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. a 3-a)

UNA PE SĂPTĂMÎNĂ

— Am aflat că aici s-a discutat despre o deplasare, ceva vin, ceva porc... Se poate să nu-mi cereți și mie avizul ?

Desen de Nic. NICOLAESCU

ÎN DEZBATERE: Proiectul de lege privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole

O așezare mai echitabilă

Țăranii cooperatori din Schitu Duca, județul Iași, au dezbătut recent proiectul Legii privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole. **Constantin Barbu Dumitrescu**, președintele cooperativei agricole, a arătat cu acest prilej că noul sistem de impunere a veniturilor agricole preconizat este mai echitabil față de actuala reglementare. El a precizat că pînă acum, deși cooperativa din Schitu Duca, datorită terenurilor de deal, sărace și erodate, obținea venituri de cîteva ori mai mici decît unitatea vecină din Comarna, plătea totuși același impozit, doar pentru motivul că deține tot circa 1 000 de hectare. Or, raportat la venituri, impozitul coincidea cu numai circa 1,3 la sută din veniturile pe care le realizează cooperativa agricolă Comarna, și cu aproape 10 la sută din cele obținute de cooperativa agricolă din Schitu Duca.

— Și noi am plantat în ultima vreme, a adăugat președintele, 67 ha cu vie, pe dealurile Schitu și Pîrlita și o livadă de 60 de hectare. Dar suprafețele plantate n-au intrat încă pe rod. Totuși am plătit în fiecare an impozite pentru aceste terenuri, deși investițiile făcute nu ne aduceau încă venituri.

Pe lîngă alte probleme, o seamă de vorbitori, printre care **A. Hrițcu, N. Zaharia** etc. — **au propus ca legea să prevadă impozite speciale pentru meseriașii care lucrează în afara cooperativei și un impozit mult mai mic pentru cei care lucrează organizat, prin cooperativa agricolă.** De asemenea, s-a subliniat că **ar fi bine ca mamele eroine să fie scutite de impozit, indiferent de veniturile realizate, iar celor cu mulți copii, care se încadrează în categoria familiilor ce au dreptul la alocație, să li se socotească impozitul după ce li s-a scăzut plafonul de 800 de lei.**

Constantin Horhotă, primarul comunei, **Mihai Dorofte**, brigadier, și mulți alți țărani cooperatori au propus ca **noua lege să prevadă un impozit dublu pentru veniturile care se realizează de pe loturile în folosință ce depășesc 0,30 ha și care nu pot fi arondate conform statutului cooperativelor agricole.**

Cooperatorii din Schitu Duca și-au exprimat deplina lor adeziune față de noul proiect de lege privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole și s-au angajat să continue acțiunea de transformare a dealurilor erodate în vii și livezi, sporind astfel producțiile și veniturile.

C. MANOLIU

Realizarea veniturilor și încasarea impozitelor să coincidă în timp

Știu din experiența cooperativei noastre ce înseamnă ritmicitatea încasării veniturilor. Nu o singură dată ne-am descurcat greu fiindcă într-o anumită perioadă a anului n-am avut suficiente încasări. Problema nu-și schimbă datele nici cînd e vorba de bugetul statului. **Propun, de aceea, ca plata de către cooperativă a impozitului în contul veniturilor obținute de membrii săi să nu se facă în cadrul unor termene rigide, așa cum e preconizat. Mi se pare mai convenabil și pentru cooperative și pentru buget ca plata impozitului și eliberarea veniturilor să se facă simultan.** Cum se poate realiza practic această propunere? Dacă o cooperativă achită în februarie, bunăoară, un avans total de 500 000 de lei, iar cota medie prevăzută ca impozit pentru veniturile cooperatorilor este de 10 la sută, unitatea ar putea vărsa la buget 50 000 de lei concomitent cu ridicarea banilor pentru avans din bancă. Defalcarea impozitului pe cooperatori s-ar face ulterior.

Pentru comune cum e a noastră, care e situată la circa 90 de kilometri de Tulcea și 50 de Brăila, apar ca nepotrivite și termenele la care se propune achitarea impozitelor datorate de cooperatori pentru veniturile obținute din gospodăria personală. Primul termen, de exemplu, precede perioada de venituri efective. **Fixarea termenelor trebuie lăsată** — consider eu — **la latitudinea consiliului popular. Acesta ar putea stabili termene echitabile, în funcție de datele la care sînt obținute veniturile impuse.** Pentru gospodăriile personale din orașe și municipii se prevăd venituri majorate în comparație cu cele aflate în alte localități. Cred însă că noi, cei din Ostrov, trebuie să ne diferențiem nu numai de gospodăriile agricole aflate în municipiul Tulcea, ci și de cele care se găsesc în Samova și Nalbant, de pildă, care au condiții de valorificare a producției aproape egale cu cele situate pe raza orașului.

Se știe că ceea ce condiționează, de fapt, mărirea veniturilor este munca. Unii cooperatori își petrec aproape tot timpul lucrînd în cooperativa agricolă, alții, dimpotrivă, își îndreaptă aproape întreaga atenție spre gospodăria proprie. Să luăm doi cooperatori, cîte unul din fiecare categorie și să aplicăm prevederile proiectului de lege. Cel din prima categorie, va obține, să zicem, venituri în valoare de 20 000 de lei muncind în cooperativă, pentru care va plăti, potrivit legii, un impozit de 2 640 de lei. Să presupunem că cel din a doua categorie va obține din cooperativă numai 1 500 de lei pentru care va plăti un impozit de aproape 30 de ori mai mic. Să admitem acum că, avînd același lot în folosință și un număr relativ egal de animale, fiecăruia i se va calcula un venit impozabil de 800 de lei și ca atare vor fi impuși egal pentru gospodăria personală. Lucrul acesta nu mi se pare drept. Cel care lucrează aproape numai în cooperativă nu poate obține din gospodăria personală un venit egal cu acela care se preocupă cu precădere de aceasta din urmă. **Ultimului trebuie să i se calculeze un venit impozabil mai mare decît primului.** Dacă legiuitorul își va însuși acest punct de vedere, care nu îngreunează aplicarea legii, vor avea de cîștigat în primul rînd cooperativele agricole care ar putea să nu mai resimtă lipsa brațelor de muncă în anumite perioade ale anului.

Paul BABA
președintele cooperativei agricole din Ostrov, județul Tulcea

În raport cu cîștigul fiecărui cooperator

Trebuie subliniat din capul locului că principiul care stă la baza proiectului de lege privind impunerea veniturilor realizate din activități agricole respectă întrutotul spiritul de dreptate socială. Este cît se poate de adevărată aprecierea că impunerea făcută în funcție de suprafața de teren creează o situație de egalitarism, dăunătoare în cazul unor unități cu posibilități mai reduse de cîștig. Tocmai de aceea, considerăm că impunerea fiecărui membru cooperator și nu a cooperativei agricole, în raport direct cu veniturile individuale realizate, este o soluție justă.

În ce-i privește pe membrii cooperativei noastre, din calculele făcute rezultă că în condițiile aplicării prevederilor noului proiect de lege, cota de impozit datorată de un om care realizează 200—250 de zile-muncă anual este aproximativ egală cu cea pe care o plătește în prezent cooperativa pentru el. Pentru cei care realizează un număr mai mare de zile-muncă, și deci și venituri sporite, este normal ca impozitul să se stabilească în raport de cîștigurile respective.

În legătură cu impunerea veniturilor obținute din gospodăria personală am avea de dat o sugestie, și anume: **avînd în vedere că, în general, pentru îngrășarea animalelor se folosește porumb și alte furaje care se dau la ziua-muncă, deci care au fost socotite ca venit provenit din munca în cooperativă și impozate ca atare, ar fi bine ca din calculul veniturilor realizate din îngrășarea animalelor în gospodăria personală să se scoată valoarea acestor furaje.** Ar fi, considerăm noi, o măsură stimulativă și, totodată, dreaptă.

Petre BOTEZATU
președinte
Mușat TÎNJALĂ
brigadier
de la cooperativa agricolă „Pionierul" — Schela, județul Galați

Propuneri și sugestii...

- **Impozitele să se aplice diferențiat, ținînd seama și de obligațiile familiare pe care le au membrii cooperatori. Astfel, cei care au 4 sau mai mulți copii să plătească un impozit mai mic.**
- **În calcularea impozitelor să nu se includă valoarea produselor secundare (coceni, paie, bețe de floarea-soarelui).**
- **Pentru a se menține caracterul stimulativ, să nu se aplice impozit pe retribuția suplimentară.**

Gh. DINU
președintele cooperativei agricole de producție Smeeni, județul Buzău

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

ÎNTRE 10 ȘI 13 DECEMBRIE A. C. vremea a fost deosebit de rece, cu cerul mai mult senin și lipsită în general de precipitații. Temperaturile medii zilnice din aer au fost mai coborîte decît mediile plurianuale cu 2° la 11°. În acest interval de timp (la 12 decembrie) s-au produs temperaturile minime cele mai coborîte din aer; ele au oscilat între —20° (la Joseni) și —6° (în sudul Banatului).

Din ziua de 14 decembrie vremea a început să se încălzească ușor, temperaturile medii zilnice menținîndu-se totuși sub valorile celor plurianuale. În sol, la adîncimea de 10 cm, temperaturile medii din ultima zi oscilau între —4° și 0°.

Precipitațiile căzute în acest interval, mai ales sub formă de zăpadă, au fost mai mari în sudul Olteniei și sud-vestul Munteniei (1—10 mm). În rest ele au fost mai mici de 1 mm.

La 15 decembrie adîncimea de îngheț a solului era de 10 la 35 cm în cea mai mare parte a teritoriului, exceptînd Banatul și Oltenia unde a fost de 1 la 10 cm. La aceeași dată exista strat de zăpadă cu grosimi de 3 la 8 cm, în cea mai mare parte a Olteniei și în sud-vestul Munteniei.

În toate regiunile țării, culturile de toamnă au intrat în faza de repaus.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 20—26 DECEMBRIE 1968: Vreme în general umedă, cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații locale, sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare.

Vîntul va sufla potrivit predominînd la început din sectorul sudic, apoi din est și nord-vest.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —5° și 5°, iar maximele între —2° și 8°.

FALSE NOTE DE DRUM

Înghețata aventură

Lucrurile păreau să decurgă într-un mod excepțional. Nici cursa nu fusese suspendată ca în alte zile, nici nu trăsese în autogară un autocamion în loc de autobuz, cum se întîmplase cu alte linii. Cînd mașina s-a pus în mișcare exact la ora fixată, călătorii au crezut că vor fi beneficiarii unici ai unei călătorii plăcute. Incurabil optimism! Îndată după pornire, șoferul a anunțat că încălzirea nu funcționează. Și era un ger afară și era un frig înăuntru! Răsuflarea călătorilor se depunea aproape înghețată pe geamuri și pereții autobuzului. Șoferul conducea mai mult cu o mînă, cu cealaltă trebuind să ricie parbrizul. Au început apoi penele: una, două, trei... Apoi am încetat să le mai numărăm și defectarea instalației de iluminat n-am mai știut a cîta pană este. În unele stații, șoferul părăsea mașina și pleca să ducă diferite comisioane. Întîrzia, zece, cincisprezece minute, uneori mai mult. Mai bea un păhărel, se mai încălzea. În timpul acesta, călătorii se încălzeau și ei jucînd pe lîngă autobuz.

Am povestit unor țărani cooperatori din Pecineaga cum am călătorit și mi-au spus că n-am nimerit-o prea rău. Ei m-au rugat insistent să scriu cum se călătorește între Tulcea și Pecineaga, cale de 80 de kilometri. Conformîndu-mă rugăminții lor, țin să mai adaug un amănunt nu lipsit de importanță. S-ar putea ca, într-una din zile, locuitorii din Pecineaga să afle că s-a suspendat cursa pe motiv că nu-i rentabilă. Cu excepția stației din comuna Cerna, unde a urcat și un milițian, șoferul, care era și taxator, n-a eliberat bilet nici unuia din călătorii urcați pe traseu.

Pentru a se convinge că așa stau lucrurile, întreprinderea de transporturi auto n-are decît să verifice încasările de pe traseu. Cursa la care mă refer a avut loc în ziua de 12 decembrie 1968, plecînd din Tulcea la ora 16,30.

M. CALIANU

SCRISORI

Neglijența, soră bună a infracțiunii

Un fapt între altele. La cooperativa agricolă din Mera, județul Cluj, sînt inventariate oile. Lipsesc nouă. Cineva le-a sustras din turmă. Cine, cînd? Întrebările rămîn fără răspuns. Nu poate fi stabilit nici cine trebuie să suporte paguba. Gheorghe Ghișa, ciobanul din timpul inventarierii, refuză să se recunoască vinovat. Și are dreptate. Nu există un proces-verbal sau alt act din care să reiasă cîte oi i s-a dat în pază. Predarea și preluarea turmei s-a făcut — de cine știe cîtă vreme — fără să se întocmească actul de rigoare.

La cooperativa agricolă din Ungureș s-au furat din livadă mere în valoare de 11 794 de lei. Dispăreau merele fără urmă, ca în basmele cu feciorii de împărat molfi puși de pază. Și cum între paznicii Ioan Medan, Dezideriu Szabo și Ștefan Borzasi nu s-a găsit nici un Prîslea ca să-l prindă pe hoțul adevărat, a fost indicat ca autor al furtului, cooperatorul Ioan Kerekes. Tribunalul județean Cluj l-a achitat din lipsă de probe.

Unii cooperatori din Frata au recoltat cartofii pe sărite: un cuib — da, unul — ba. Lucrul acesta n-a fost observat nici de brigadieri și șefii de echipă, nici de consiliul de conducere care ar fi trebuit să se întrebe pentru ce e recolta așa de mică. Ce a urmat e lesne de înțeles. Cooperatorii în cauză au efectuat o a doua recoltare, strîngînd pentru ei cartofii lăsați intenționat în pămînt.

Neglijențe soldate cu pagube din avutul obștesc s-au înregistrat la Gîldu, Panticeu și în alte părți. Nici nu-i de mirare. Asemenea neglijențe parcă invită la infracțiune.

Vasile SABAU
judecător la Tribunalul județean Cluj

Simpozion pe tema ameliorării raselor de taurine

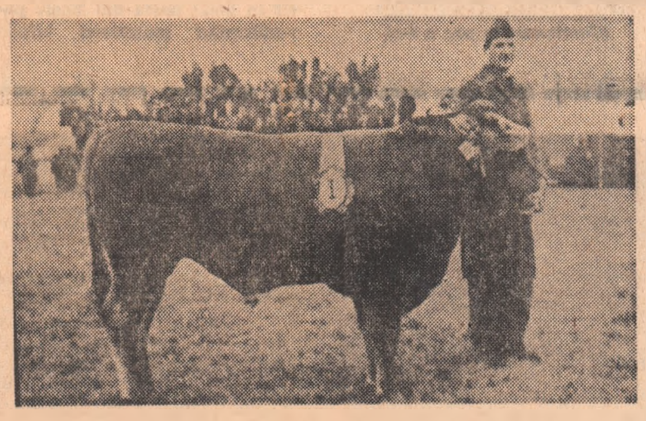

Între 9—15 decembrie a.c., la stațiunile experimentale Șimnic, județul Dolj și Tg. Mureș, județul Mureș, s-au desfășurat lucrările simpozionului științific pe tema: **„Stadiul actual și perspectivele ameliorării raselor de taurine din România"**, organizat de secția de specialitate din cadrul Institutului de cercetări zootehnice.

Alături de cercetătorii din centrala institutului și din stațiunile experimentale, la lucrările simpozionului au luat parte cadre de conducere și specialiști din Consiliul Superior al Agriculturii, Institutul central de cercetări agricole, instituții de învățămînt superior și mediu, centrul republican și centrele județene de reproducție și selecție, din direcțiile agricole județene, precum și un însemnat număr de studenți.

Paralel cu lucrările simpozionului, au fost organizate și două expoziții-concurs de taurine cu vînzare, una la Craiova, pentru rasa Brună și alta la Tg. Mureș, pentru rasa Bălțată românească.

În fotografie: taurul Iordan, de rasă Brună, proprietatea Stațiunii experimentale Livada, cîștigătorul premiului I la expoziția de la Craiova.

Planuri mobilizatoare

(Urmare din pag. 1)

mai profundă analiză din partea uniunilor județene.

În unele cooperative nu se analizează temeinic investițiile, încă din faza planificării, nu se socotește precis care este eficiența economică a obiectivelor ce se construiesc, nu se corelează cu posibilitățile materiale și bănești existente și, de aceea, multe obiective intră în producție după o perioadă exagerat de mare, la capacități mai mici decît cele prevăzute. Uniunile cooperatiste județene sprijină insuficient cooperativele în stabilirea obiectivelor de investiții, întocmirea proiectelor de execuție, și a documentațiilor; se manifestă încă tendința de a se realiza prin investiții doleanțe de moment, neglijîndu-se aspectul esențial al investițiilor — eficiența economică.

În alte părți, uniunile cooperatiste județene și bazele de aprovizionare nu au sprijinit suficient unitățile ca să-și stabilească în mod corespunzător planul de aprovizionare tehnico-materială. Aceasta a dus la realizarea unor planuri de aprovizionare necorelate cu prevederile de producție și de investiții și cu resursele financiare ale unităților. În consecință, cooperativele în cauză fie că s-au aprovizionat cu materiale peste nevoi, fie că nu și-au procurat toate materialele necesare, fapt ce a făcut ca importante surse financiare să fie folosite neproductiv sau să fie imobilizate pe o perioadă lungă de timp.

La reducerea volumului veniturilor și la pierderi a contribuit și modul defectuos în care unele cooperative au valorificat producția agricolă realizată. Lipsa de răspundere, atît a producătorilor cît și a organelor de valorificare, în respectarea obligațiilor contractuale asumate a permis tolerarea reciprocă a deficiențelor. **Nu s-au aplicat penalizări pentru nerespectarea clauzelor contractuale decît în cazuri izolate și atunci cu suportarea daunelor de către părțile contractante și nu de persoanele vinovate din unitățile respective.** Este de menționat faptul că în unele cooperative nu s-a acordat atenția cuvenită sortării pe calități a produselor, din care cauză valorificarea acestora s-a făcut la prețuri sub nivelul posibilităților.

Deși în repetate rînduri s-a recomandat **cooperativelor să dezvolte, potrivit condițiilor specifice fiecăreia, activitățile anexe și prestările de servicii aducătoare de venituri, nu toate uniunile județene le-au sprijinit concret în această direcție.**

Controlul preventiv exercitat de către contabilii șefi ai cooperativelor asupra angajărilor de cheltuieli, evidenței și mînuirii valorilor materiale și bănești, precum și controlul asupra realizării veniturilor și destinației acestora, nu a reușit în toate cooperativele să stăvilească sau să preîntîmpine risipa, proasta gospodărire, cheltuielile neeconomicoase.

Întocmirea planului de venituri și cheltuieli pe anul 1969, pe baza unor sarcini de producție stabilite judicios pe fiecare cooperativă, în vederea înlăturării lipsurilor ce s-au manifestat în acest an, este sarcina de căpetenie a consiliilor de conducere ale cooperativelor în perioada ce urmează. Realizarea în bune condiții a acestei sarcini solicită cunoașterea temeinică a posibilităților reale ale fiecărei cooperative în vederea mobilizării tuturor resurselor materiale și bănești existente.

Ținînd seama că planul de venituri și cheltuieli bănești reprezintă expresia valorică a planului de producție, este necesar ca la stabilirea acestuia din urmă să nu se piardă nici un moment din vedere faptul că orice activitate trebuie să se încheie cu maximum de venituri, cu rentabilitate corespunzătoare. Trebuie înlăturate pe viitor practicile ce dăunează consolidării organizatorice și economico-financiare a cooperativelor agricole, practici ce se manifestă prin includerea în planul de producție a unor activități nerentabile, a unor prevederi bazate pe dorințe sau pe indicații izvorîte din lipsa de exigență a organelor agricole în repartizarea pe unități a sarcinilor de producție.

La întocmirea planului de venituri și cheltuieli bănești este necesar să se acorde o atenție sporită creditelor de producție și celor pe termen lung, în sensul folosirii acestora numai după mobilizarea tuturor resurselor proprii ale cooperativei și numai în acțiuni cu o eficiență economică corespunzătoare, care să asigure rambursarea la termen a creditelor. Trebuie curmată practica de a se angaja cu ușurință prin plan cheltuieli din credite de la Banca agricolă, de a se considera că aceasta este obligată să acorde împrumuturi chiar dacă nu se asigură rambursarea lor la termen.

Uniunile județene sînt datoare să intensifice sprijinirea cooperativelor în acțiunea de planificare, cunoscînd că în acest fel răspund atît sarcinilor încredințate de conducerea de partid, cît și încrederii acordate de țărănimea cooperatistă ale căror interese sînt chemate să le reprezinte.

Ce constată comisiile de inventariere

Am însoțit, zilele trecute, una din comisiile alcătuite de Uniunea județeană Vîlcea a cooperativelor agricole pentru sprijinirea unităților în inventarierea principalelor produse, comisie ce-și desfășoară activitatea în zona Drăgășanilor. Verificase cooperativele agricole Prundeni, Zăvideni, Sutești.

La Gușoeni o dată cu terminarea ultimelor calcule, împreună cu consiliul de conducere, s-a trecut la confruntarea documentelor de evidență cu ceea ce s-a găsit pe teren. Concluzia a fost clară. La produsele inventariate s-au găsit plusuri: 425 kg de vin și 622 kg de țuică.

O altă zi, o nouă cooperativă. Și, la toate, aceleași consemnări informative. Faptul că în unități se găsesc, cu prilejul inventarelor, plusuri sau minusuri în gestiunile respective generează în mod firesc cîteva întrebări: **De unde provin plusurile; care ar fi fost destinația lor ulterioară dacă nu erau descoperite la timp; ce măsuri se impun ca, pe viitor, să dispară diferența între cantitățile de produse consemnate în documente și cele existente practic pe teren?**

Primul interlocutor, tov. Eugen DUMITRESCU, vicepreședinte al U.J.C.A.P. Vîlcea, care răspunde de problemele economice, ne-a spus: **„Antrenarea organelor tehnice de specialitate din cooperativele agricole — ingineri și tehnicieni, precum și medicii de la circumscripțiile veterinare — la evaluarea cantitativă și calitativă a producției și produșilor, ca și extinderea vizei de certificare din partea acestora ar putea asigura exactitatea datelor înscrise în documente".**

Vasăzică, fiecare document, care reflectă realizarea de bunuri, ar trebui să poarte viza de certificare a inginerului sau tehnicianului în sectorul în care s-a emis documentul respectiv. În felul acesta s-ar putea vorbi de un mai înalt simț de răspundere în semnarea actelor. Deși instrucțiunile în vigoare prevăd asemenea certificări, cadrele de specialitate fug pur și simplu de răspunderea pe care o implică certificarea unui document. De exemplu, pentru evidențierea producției de cereale trebuie să se întocmească zilnic „jurnalul recoltatului". Însă, deobicei, în unele cooperative din județul Vîlcea aceste documente se întocmesc cu patru și chiar șase zile întîrziere și, în plus, nu sînt certificate de cadrele de specialitate. Cooperativele agricole din Marcea, Olănești, Bugiulești, Copăceni, Frîntățești și multe altele, întîrzie în mod regulat întocmirea documentelor de evidență primară. Urmarea acestor abateri a permis comisiei de inventariere să găsească neînregistrate plusuri mari de produse. La Copăceni, un plus de 12 581 kg de porumb și 7 518 kg de grîu, la Rîmnicu Vîlcea — de 15 080 kg de tăiței de sfeclă, la Zăvideni — de 3 000 kg de porumb-boabe, la Stoicești — de 46 de oi.

Este binecunoscut faptul că neîntocmirea la timp a documentelor primare, evidența neclară, crearea unor „plusuri" de produse, au adeseori un anumit substrat — sustragerea. Sînt destule exemple care atestă acest lucru: la cooperativa din Prundeni, bunăoară, s-au găsit, „sub tescovină", circa 1 000 de litri de vin. Faptul că au fost ascunși în mod intenționat nu poate fi tăgăduit. Ce drum urma să aibă această cantitate nu este greu de presupus. Mai trebuie adăugat că, tot aici, au fost găsite 4 000 kg de grîu și 600 kg de porumb alterate, care, la propunerea comisiei de inventariere, vor fi imputate celor vinovați. „La această cooperativă — spune tov. Ion GEODESCU, președintele comisiei de inventariere — a trebuit să muncim cinci zile ca să aducem înregistrările la zi. Numai în felul acesta am putut confrunta evidența cu realitatea".

Pornind de la ideea că pentru îndrumarea, controlul și revizia activității contabile-financiare din unitățile agricole cooperatiste, uniunile județene dispun de îndrumători, iar filialele Băncii agricole, de inspectori, este de neînțeles de ce în cooperativele din județul Vîlcea evidența contabilă este atît de mult rămasă în urmă.

Constantin STĂNESCU

Uzina de reparații Năvodari-județul Constanța

Produce și livrează ventilatoare pentru aerisirea halelor de păsări, cu debit reglabil la două turații, cu următoarele caracteristici:

- **— debit 4900/8400 m³/oră;**
- **— electromotor 0,45/0,80 kW cu 750/1500 rotații/min.;**
- **— gabarit Ø 600 × 430 mm.; Prețul 2.140 lei.**

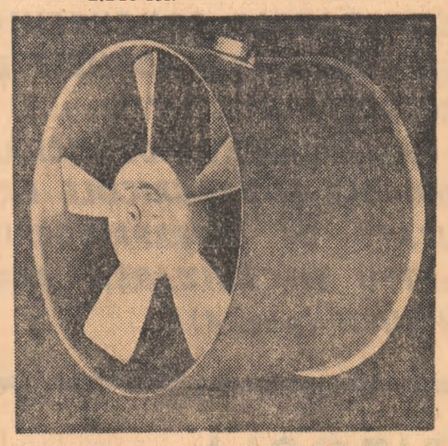

Comenzile se vor adresa la Consiliul Superior al Agriculturii, Direcția generală de aprovizionare tehnico-materială — București, Bulevardul Magheru nr. 6—8.

Implicațiile multiple ale microbiologiei în domeniul științelor agricole

de acad. Alice SAVULESCU

Conferința națională de microbiologie generală și aplicată, ale cărei lucrări s-au desfășurat recent la București, a fost prima manifestare organizată în țara noastră, care a strîns laolaltă, sub egida Academiei R.S. România, pe cercetătorii în domeniul microbiologiei din institute de cercetare ale Academiei, ale diferitelor departamente, ale unor laboratoare uzinale, pe specialiști cu acest profil din Uniunea societăților de știință medicale și Societatea de științe biologice.

Foarte complexă, tematica conferinței a cuprins probleme din toate domeniile microbiologiei : agricolă, medicală, industrială, a produselor alimentare, precum și problemele deteriorării microbiene. Fiecare a constituit, în timpul conferinței, obiectul activității unei anumite secții.

Într-o secție cu problematică generală s-au dezbătut aspectele structurii metabolismului, fiziologiei, geneticii, tuturor virusurilor, bacteriilor și ciupercilor, indiferent de gazda sau substratul pe care ele se dezvoltă. În acest domeniu, aportul microbiologilor din domeniul agriculturii a fost important. S-au prezentat astfel date originale privind biologia, structura, metabolismul și aspectele imunologice ale virusurilor fitopatogene. Un loc deosebit l-a ocupat problema micoplasmei și a altor agenți patogeni similari, găsiți responsabili în producerea bolilor de tipul îngălbenirilor (stolbur, filodia trifoiului etc.), boli considerate timp de 40 de ani ca viroze. Cercetarea românească s-a afirmat prin producerea unor dovezi concludente pentru o seamă de boli considerate ca viroze la noi și în restul Europei. Prezența, în cadrul discuțiilor, a unor personalități de mare vază din alte țări, ca profesorii Hirth (Franța), Goldin (U.R.S.S.), Klinkowski (R.D.G.), alături de a medicilor români care lucrează în problema micoplasmei la om și la animale, unde acești agenți sînt cunoscuți de mai multă vreme, a prilejuit un schimb de păreri deosebit de prețios. A fost astfel scoasă în evidență necesitatea desfășurării unor cercetări multilaterale cu caracter fundamental, pentru a se putea ajunge la elaborarea mijloacelor de combatere a acestor boli, prin supunere la anumite temperaturi sau cu ajutorul antibioticelor.

De deosebită importanță pentru practică s-au dovedit cercetările privind producerea în masă, prin culturi în profunzime, a bacteriei Bacillus thuringiensis folosită în combaterea biologică, ca și acelea privind nutriția unor bacterii fitopatogene.

Complexul de cercetări efectuate în țara noastră asupra lui Agrobacterium tumefaciens, care produce cancere la multe plante, a prilejuit discuții cu binecunoscutul specialist în aceste probleme, dr. Manigault, de la Institutul „Pasteur" din Paris, obținîndu-se colaborarea domniei-sale cu laboratorul nostru care se ocupă de aspectele inducției tumorale. Este vorba de un studiu amănunțit al componentelor biochimice ale bacteriei, sau care apar în plantă în urma rănirii, componente care împreună ar putea produce tumori asemănătoare cu cele datorate suspensiei de bacterii. Dat fiind empirismul care domnește încă în combaterea cancerului la plantele ornamentale, la arbori și arbuști fructiferi și lipsa unor cunoștințe asupra producției sau longevității plantelor bolnave, astfel de cercetări se dovedesc de mare importanță pentru cercetarea fundamentală și pentru practică

Desigur, nu se poate prezenta în acest spațiu tot ce s-a adus ca date originale în biologia unor paraziți ai plantelor, noi sau puțin cunoscuți, dar rezultatele obținute constituie elemente absolut indispensabile pentru elaborarea ulterioară a măsurilor de combatere.

De larg interes pentru agricultură, lucrările referitoare la microbiologia solului au reflectat preocupările de cunoaștere ale rolului pe care îl are factorul microbiologic în desfășurarea proceselor pedogenetice și în creșterea fertilității solului. Alături de rezultatele privind rolul microorganismelor în fixarea azotului molecular, în amonificarea, nitrificarea, denitrificarea și celuloliza solului se înscriu și cercetările asupra sintezei și descompunerii diferiților compuși organici prin intermediul enzimelor. Rezultatele prezentate și discuțiile purtate au evidențiat necesitatea de a se realiza în acest domeniu cercetări complexe, menite să stabilească cu mai multă precizie care sînt acei indici biologici și biochimici capabili să diferențieze solurile în funcție de însușirile lor agroproductive.

Dintr-un punct de vedere nou s-au discutat, în cadrul conferinței, problemele micorizelor (asocierile dintre rădăcinile plantelor superioare și miceliul unor ciuperci). Lucrările prezentate au fost puține, pentru că cercetările din acest domeniu sînt la noi într-o fază de stagnare. Intervenția marelui specialist, prof. B. Boullard (Franța) a deschis însă noi perspective. Cercetările au dovedit, astfel, că diferitele complexe micorizice înlesnesc absorbția de către planta gazdă a substanțelor solubile sau mai puțin solubile din sol, protejează plantele contra diferiților agenți patogeni ai rădăcinilor, măresc rezistența față de anumite condiții climatice neprielnice plantulelor. Toate aceste aspecte pozitive au fost dovedite prin numeroase lucrări, pentru toate culturile forestiere. Mai mult decît atît, germinația sporilor la unele Pteridofite, a semințelor de Ericacee și Orchidee, atît de căutate ca plante ornamentale, este și ea înlesnită de micorize. Cercetări mai recente au arătat că și tuberizarea cartofilor, înflorirea unor cereale, a unor Umbelifere, vigoarea și productivitatea arborilor fructiferi sînt influențate pozitiv de prezența micorizelor. Este limpede deci că specialiștilor în microbiologia solului le revine sarcina să se ocupe de micorize în aceeași măsură ca de protozoare, nematozi, bacterii etc. cercetările fiind utile nu numai silviculturii, ci și agriculturii. De altfel, în general, **cercetărilor de microbiologia solului bine reorganizate și orientate, trebuie să li se dea o mai mare atenție pe viitor. Consider că, indiferent de departamentul sau instituția în care se vor dezvolta ele, colaborarea cu microbiologia generală, această disciplină care a făcut atît de mari salturi în cercetarea fundamentală, biologică, este absolut necesară. Această cerință se impune, de altfel, din ce în ce mai mult și în cazul celorlalte domenii de microbiologie aplicată.**

Conferința națională de microbiologie generală și aplicată a constituit un prilej serios de confruntare a rezultatelor obținute într-un important sector al cercetării, cu largi implicații în diverse domenii de activitate practică. Prin tematica abordată, prin modul de tratare a problemelor luate în discuție, ea a permis conturarea mai clară a celor mai importante direcții de perspectivă.

Fotoreportaj

ASPECTE COTIDIENE LA I. A. S. GIURGIU

Ochiul indiscret al fotoreporterului a fixat pe peliculă și vă oferă cîteva imagini dintr-o zi obișnuită de lucru a unui colectiv de oameni harnici și plini de inițiativă, posesori ai unor temeinice cunoștințe profesionale : **salariații Întreprinderii agricole de stat Giurgiu.**

„Ideea este valoroasă și trebuie extinsă. Fertilizînd terenurile din fosta baltă Mahiru cu îngrășăminte organice administrate odată cu apa de irigație, pe lîngă avantaje deosebite pentru plante vom realiza o eficiență economică superioară...", afirmă **ing. Gheorghe HIOTU**, directorul întreprinderii (prima fotografie), într-o scurtă consfătuire avută cu o parte din membrii consiliului de administrație. Un control al comportării coardelor viței de vie, la frigul survenit în ultimele zile, nu strică. În fotografia a doua îi vedeți pe ing. **Ilie SIRETEANU**, șeful fermei viticole Oncești, împreună cu tehnicianul **Silvestru DOBRE**, preocupați de soarta producției anului viitor. Tot în acest scop ing. **Miron NEDELEA**, șeful sectorului mecanic și colaboratorul său apropiat, șeful de atelier **Ion ROȘU** (fotografia a treia), manifestă multă exigență la aprecierea calității reparațiilor. Și ritmul este de un tractor pe zi ! Calitatea este prezentă și în activitatea fermei zootehnice condusă de ing. **Aurel ZUGRAVU**, pe care ultima fotografie îl prezintă la determinarea procentului de grăsime din lapte.

Materializată, activitatea generală a întreprinderii pe anul acesta se prevede a fi încheiată, fată de planul de 700 000 lei, cu un beneficiu de aproape trei ori mai mare. E un lucru firesc.

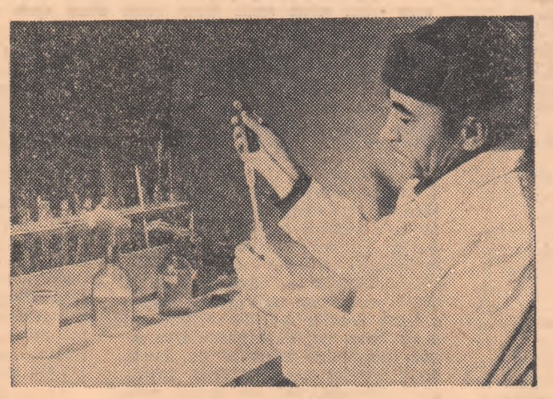

Text :
ing. S. VOINEA

Foto :
C. DUMITRU

REZULTATELE CONCURSULUI „SĂ CUNOAȘTEM NORMELE DE PROTECȚIA MUNCII"

La concursul organizat de Consiliul Superior al Agriculturii, împreună cu revista „Agricultura socialistă", au luat parte numeroși mecanici agricoli din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, întreprinderile agricole de stat și stațiunile experimentale. Verificînd răspunsurile primite, comisia concursului a constatat că o mare parte din concurenți au dat răspunsuri exacte la toate cele trei faze ale concursului. Acest fapt a făcut ca determinarea cîștigătorilor concursului să se facă prin tragere la sorți. Publicăm mai jos numele cîștigătorilor (pe departamentele de resort), precum și valoarea premiilor obținute. Premiile se vor distribui în obiecte, potrivit valorii fiecărui premiu în parte.

DEPARTAMENTUL MECANIZĂRII — DIRECȚIA GENERALĂ I.M.A. :

Un premiu I — în valoare de 2 000 lei :

— Petrică Ion, I.M.A. Ulmuleț, județul Teleorman.

Trei premii II — a cîte 1 000 lei :

— Măciucă Cornel, I.M.A. Bărăganul, județul Brăila ;
— Pleșa V. Ion, I.M.A. Drăgășani, județul Vîlcea ;
— Andrei Gheorghe, I.M.A. Drăgășani, județul Vîlcea.

Patru premii III — a cîte 500 lei :

— Nicolae Gheorghe, I.M.A. Țăndărei, județul Ialomița ;
— Scripcaru Mircea, I.M.A. Dorohoi, județul Botoșani ;
— Crețu Șt. Marin, I.M.A. Chirnogeni, județul Constanța ;
— Safta Ilie, I.M.A. Drăgășani, județul Vîlcea.

Două mențiuni — a cîte 300 lei :

— Dîngău Ilie, I.M.A. Aradul Nou, județul Arad ;
— Rușanu Ștefan, I.M.A. Ulmuleț, județul Teleorman.

DEPARTAMENTUL ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT :

Un premiu I — în valoare de 2 000 lei :

— Kiss Ștefan, I.A.S. Gornești, județul Mureș.

Două premii II — a cîte 1 000 lei :

— Pavel Constantin, I.A.S. Albești, județul Botoșani;
— Neamțu Vasile, I.A.S. Dorobanțu, județul Constanța.

Trei premii III — a cîte 500 lei :

— Ursache Gheorghe, I.A.S. Poarta Albă, județul Constanța ;
— Darie Mircea, I.A.S. Dorohoi, județul Botoșani ;
— Cheteleș Gheorghe, I.A.S. Suceag, județul Cluj.

(Cele două mențiuni prevăzute nu au putut fi acordate deoarece nici un concurent nu a îndeplinit condițiile regulamentului concursului).

INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETĂRI AGRICOLE :

Un premiu I — în valoare de 2 000 lei :

— Zeldea Ion, Stațiunea experimentală Greaca, județul Ilfov.

Un premiu II — în valoare de 1 000 lei :

— Mască Eugen, Stațiunea experimentală Turda, județul Cluj.

Două premii III — a 500 lei :

— Todea Petru, Stațiunea experimentală Turda, județul Cluj ;
— Ciocoiu Ion, Stațiunea experimentală Valu lui Traian, județul Constanța.

O mențiune — a 300 lei :

— Gîta Alexandru, Stațiunea experimentală Turda, județul Cluj.

Toți cîștigătorii vor mai primi, prin grija Direcției generale a învățămîntului și propagandei agricole din C.S.A., cîte un abonament pe anul 1969 la revista „Agricultura socialistă". Unităților ai căror participanți s-au situat pe locul I li se va decerna cîte o diplomă.

Din nou despre transportarea îngrășămintelor chimice

Papas în județul Dolj

De la începutul acestui an și pînă spre sfîrșitul lunii noiembrie, cooperativele agricole de producție din județul Dolj au primit 21 000 de tone de azotat de amoniu, 15 000 de tone de superfosfat, 3 400 de tone de uree. Se înțelege că folosirea unor asemenea cantități de îngrășăminte reclamă organizarea unor transporturi operative atît pe calea ferată, cît și cu mijloacele auto. Dacă în anii trecuți, pe rampele multor stații C.F.R. din județul Dolj — Jianca, Băilești etc. — se aglomerau zeci de tone de îngrășăminte, ce stăteau zile în șir în bătaia ploilor și a vînturilor, în prezent descărcarea și transportarea îngrășămintelor chimice se face, în general, cu mai multă operativitate.

— Anul acesta, ne relata ing. Marian Duculescu, șeful fermei nr. 11 Bîrca a I.A.S. Segarcea, ferma noastră a folosit circa 280 de tone de îngrășăminte chimice, toate sosite în stația C.F.R. Portărești. Munca a fost în așa fel organizată încît descărcarea unui vagon de 20 de tone să nu dureze mai mult de trei ore. **Cred că ar fi bine dacă industria noastră chimică ar lua măsura de a generaliza procesul — deosebit de practic — de a trimite aceste îngrășăminte ambalate în saci de polietilenă.**

Ne-am oprit în mod special în stația C.F.R. Segarcea. Știam că în anii trecuți aici era un adevărat punct nevralgic.

Inginerul agronom Gabriel Iliescu, președintele cooperativei agricole „Unirea" din Segarcea, precizează că printr-o bună conlucrare între conducerea stației C.F.R. și a cooperativei agricole, vagoanele sînt descărcate imediat ce sosesc în stație.

Dar, ne spunea ing. Iliescu, mai sînt unele probleme încă nerezolvate. Sacii de polietilenă în care vine ambalat azotatul de amoniu rămîn, nu știu din care motiv, material nerecuperabil. Tot atît de importantă este și problema asigurării în gară a unei platforme corespunzătoare pentru descărcat. Se știe doar că numărul mijloacelor de transport și, îndeosebi, capacitatea lor sînt departe, în momentul de față, de a răspunde nevoilor unităților. De aceea, nu se poate evita ca unele cantități de îngrășăminte să fie descărcate pe rampe. În prezent însă în Stația C.F.R. Segarcea nu există o platformă corespunzătoare, așa încît risipa este inevitabilă. — Propun deci **să se elaboreze un proiect pe baza căruia cooperativele din raza de deservire a unei stații C.F.R. să coopereze la amenajarea unei platforme betonate, care să poată fi folosită ani de-a rîndul.** O asemenea investiție ar putea fi recuperată într-un timp foarte scurt.

Deși pe raza Regionalei C.F.R. Craiova îmbunătățirile în ceea ce privește scurtarea drumului îngrășămintelor sînt evidente, există încă și situații care pot să le umbrească. În stația C.F.R. Simian, cooperativa agricolă de producție din Vînjulet a ținut nedescărcat un vagon de azotat timp de 23 de ore, iar I.A.S. Rogova n-a descărcat două vagoane nici măcar în 72 de ore. În stația C.F.R. Zimnicea, întreprinderea agricolă de stat Zimnicele n-a asigurat descărcarea a patru vagoane timp de 172 de ore, iar în stația C.F.R. Piatra — Drăgășani, cooperatorii din Pîrîieni au fost penalizați pentru nedescărcarea a două vagoane timp de 72 de ore.

Măsurile ce se impun intră în sfera de atribuții a uniunii județene a cooperativelor agricole de producție, care va sprijini, fără îndoială, unitățile cooperatiste să rezolve în întregime problemele legate de această importantă activitate : **transportarea operativă și depozitarea în bune condiții a îngrășămintelor chimice.**

Ing. A. FRIGIOIU

UTILAJE SUB RUGINA NEPĂSĂRII

(Urmare din pag. 1)

gatele de irigat ale acestei unități au fost adăpostite din timp în remize și sub șoproane, după ce li s-au făcut reviziile și reparațiile necesare. Interes față de folosirea și păstrarea mijloacelor mecanice dovedesc și cooperativele agricole din Braniștea, V. Alecsandri, Independența din același județ, și altele.

Există însă și destule exemple negative. Astfel unele cooperative agricole, îndrumate insuficient de organele locale, n-au efectuat din vreme reviziile și reparațiile la mașinile și utilajele existente, din care cauză acestea nu au putut fi folosite în întregime în anul 1968. Lansarea cu întîrziere a comenzilor pentru piese de schimb, în județul Ialomița, a făcut ca 8 motoare (la cooperativele agricole din Andrășești, Sf. Gheorghe și Crunți) să nu funcționeze. Tot datorită neglijenței, la cooperativa agricolă Bucșani, din județul Dîmbovița, reparațiile la un aspersor și motor Diesel — defecte din 1967 — s-au efectuat abia în luna octombrie a.c., după terminarea campaniei de irigații.

În unele cazuri, mașinile și utilajele noi procurate n-au putut fi folosite, deoarece au fost primite descompletate ca urmare a recepțiilor efectuate în mod superficial. Astfel de situații au fost întîlnite la cooperativele agricole din Grozești, județul Iași, Finta, județul Dîmbovița, Fundeni, județul Galați etc.

Iată și alte cazuri. Datorită neefectuării în termen a amenajărilor pentru irigații, la cooperativele agricole „Înainte" și „Timpuri Noi", din județul Dolj, din cele 22 și, respectiv, 19 agregate de aspersiune procurate în acest an, au fost utilizate numai 3—5 instalații. La Curtișoara, din județul Olt, un grup electrogen procurat în 1965 pentru instalația de alimentări cu apă stă nefolosit și astăzi, deoarece puțul forat nu asigură un debit suficient de apă.

Analiza întreprinsă a scos la iveală și faptul că unele cooperative agricole au schimbat destinația mașinilor și utilajelor pentru irigat. Au fost de asemenea sesizate și alte deficiențe, nu mai puțin grave, care pot duce la deteriorarea utilajelor în care s-au investit sume importante. Este vorba de felul în care au înțeles unele cooperative agricole să întrețină și să adăpostească mașinile și utilajele folosite în timpul campaniilor. Astfel, cu cîtăva vreme în urmă, la cooperativa agricolă din Ungureni-Titu, județul Dîmbovița, un agregat de aspersiune, 2 motopompe și 104 m. l. conducte se găseau în plin cîmp, la locul unde fuseseră utilizate, sub cerul liber, fără să aibă paza asigurată. Cazuri asemănătoare s-au constatat și la cooperativele agricole Bechet, Teasc, Ostroveni și Argetoaia, din județul Dolj, Umbrărești, Chiraftei, Măstăcani din județul Galați, Cristești și Costuleni din județul Iași etc.

Alte unități, ca Uda Clocociov, Plopii Slăvitești, Segarcea Vale, din județul Teleorman, au depozitat utilajele în curți fără să le protejeze împotriva intemperiilor. Deosebit de cele arătate s-a constatat că la unele cooperative agricole n-a existat preocupare nici pentru curățirea, revizuirea și repararea mașinilor existente. De exemplu, la Zăval, județul Dolj, din cele 15 aspersoare de care dispune unitatea, 4 aveau pompele de injecție defecte, 4 prezentau defecte la rotoarele de la pompa centrifugă, iar la 5 segmenții erau uzați. În județul Galați, peste 30 la sută din acumulatoarele de la aspersoare și motopompe erau încă montate pe mașini, iar la cele din magazii nu s-au luat măsuri de conservare pe timpul iernii. În județul Ialomița, la majoritatea cooperativelor agricole conductele au fost depozitate fără ca ele să fie tratate sau bituminizate.

Din cele relatate se desprinde necesitatea ca în toate cooperativele agricole care dispun de astfel de utilaje să se acorde atenție cuvenită atît exploatării lor rationale, cît și bunei lor întrețineri și păstrări. Lipsurile semnalate trebuie să constituie pentru unitățile vizate — și nu numai pentru ele — un serios semnal de alarmă. Acolo unde mai există mașini și utilaje pentru irigat pe cîmp, prin curți sau sub cerul liber, se vor lua urgent măsuri pentru stocarea și păstrarea lor corespunzătoare pe timpul sezonului rece. Se impune, totodată, lichidarea rămînerilor în urmă în ceea ce privește executarea reviziilor și reparațiilor. Este indicat să se stabilească, cu sprijinul uniunilor cooperatiste județene, unitățile care au posibilități să efectueze reparațiile cu mijloacele lor proprii, iar pentru celelalte să se asigure capacitățile de execuție necesare. Se simte totodată nevoia utilizării în mai mare măsură a atelierelor de reparații intercooperatiste, din care o bună parte sînt bine utilate.

SEMINȚE GARANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat :

— semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat ;
— semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

În primăvara anului 1969 se vor pune în vînzare și pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantată.

Agrosem

O GAMĂ VARIATĂ DE LUCRARI AGRICOLE ŞI NEAGRICOLE EXECUTATE DE ÎNTREPRINDERILE PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

RECOLTE SPORITE PRIN LUCRĂRI DE CALITATE

În 1948, în județul nostru au luat ființă trei unități pentru mecanizarea agriculturii, care dețineau cîteva mașini agricole. Condițiile specifice din Dobrogea, cu terenuri întinse și mînă de lucru puțină, au impus sporirea numerică atît a unităților, cît și a mijloacelor mecanice. În prezent, cooperativele agricole constănțene sînt deservite de 20 de întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, al căror parc de utilaje însumează 2 900 de tractoare, 1 700 de semănători pentru păioase și plante prășitoare, 2 000 de combine de cereale, peste 450 de prese de balotat paie și multe alte mașini agricole, utilaje și instalații de atelier.

Pregătirea profesională, munca harnică, conștiincioasă a mecanizatorilor din județul nostru au făcut ca rezultatele să fie dintre cele mai bune atît pentru întreprinderi, cît și pentru cooperativele agricole deservite. Baza energetică din întreprinderi este intens folosită. Acesta a făcut ca gradul de mecanizare să crească continuu, iar numărul de lucrări să se înmulțească în fiecare an. De asemenea, ca urmare a dotării cu utilaje tot mai perfecționate și creșterii competenței mecanizatorilor, o serie de lucrări se efectuează concomitent, cu agregate de mai multe mașini, reducîndu-se astfel timpul de executare a lor, și consumurile de combustibili și lubrifianți. Astfel, însămînțatul cerealelor păioase de toamnă s-a încadrat, în ultimii ani, strict în epoca optimă, timpul de executare nedepășind 8—10 zile; porumbul a fost însămînțat în 8 zile, iar recoltatul păioaselor s-a terminat, anul acesta, în numai 10—12 zile.

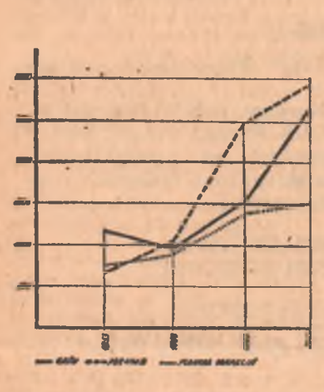

Creșterea producțiilor medii (kg/ha)

Grija pentru mai buna întreținere a tractoarelor și mașinilor, ca și munca neobosită a mecanizatorilor noștri pentru rentabilizarea activității unităților, au făcut ca cheltuielile de producție să scadă continuu, înregistrîndu-se anual un preț de cost tot mai redus. Reducerea cheltuielilor s-a datorat în bună parte și recondiționărilor, care au permis folosirea unui număr mic de piese noi.

În același timp, veniturile încasate au depășit cu mult cheltuielile. Sursa principală a acestora o constituie executarea unui cît mai mare volum de lucrări agricole; o parte deloc neglijabilă se datorește și diverselor lucrări neagricole efectuate pentru cooperative, membrii cooperatori și alți beneficiari. Spiritul de inventivitate și priceperea mecanizatorilor în a executa o gamă largă de lucrări agricole și neagricole, pentru care baza materială existentă este îndestulătoare, s-a dovedit a fi un important izvor de venituri pentru întreprinderile de mecanizare. Urmarea acestei preocupări largi este faptul că, în acest an, pentru 1 000 de lei venituri s-au cheltuit doar 617 lei (în care se includ și amortismentele).

Prin efectuarea cu mijloace mecanice a unui volum sporit și diversificat de lucrări, de bună calitate și în perioadele optime, cooperativele agricole au înregistrat rezultate dintre cele mai bune. (vezi graficul) Producțiile au crescut în fiecare an, ajungîndu-se la medii care, nu cu mult timp în urmă, păreau greu de atins. Cooperativele agricole deservite de I.M.A. Chirnogeni au obținut în acest an aproape 3 400 kg de grîu la hectar, iar cooperativa din Cobadin, deservită de I.M.A. din aceeași localitate, 4 035 kg de grîu la hectar de pe o suprafață de 1 010 hectare. Și, nu trebuie uitat, asemenea recolte au fost dobîndite în condiții de secetă, fapt ce demonstrează cu prisosință roadele mecanizării, ale aplicării întregului complex de măsuri agrotehnice.

Întreaga activitate desfășurată în cele două decenii de mecanizatorii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii din județul Constanța a avut ca scop consolidarea economico-organizatorică a cooperativelor agricole, creșterea producției și productivității muncii, precum și reducerea continuă a cheltuielilor de producție.

Fiind la dispoziția cooperativelor agricole și membrilor acestora, întreprinderilor, instituțiilor și oricăror altor beneficiari pentru efectuarea de lucrări agricole și neagricole, prestarea unei game largi de servicii ce se pot efectua cu mijloacele și forța de muncă de care dispun, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județul nostru vor aduce și de acum înainte o însemnată contribuție la sporirea producției agricole, la mai buna deservire a populației.

Ing. Marin PURCĂREA
director adjunct
al Direcției agricole județene
Constanța

UNA DIN CELE 296

Reportaj de Al. RAICU

Cîți ani au trecut oare de cînd, la una dintre primele întreprinderi pentru meconizarea agriculturii — cea din Roman, urmăream activitatea tractoriștilor care reparau motoare, în luna noiembrie, într-o ogradă desfundată, sub cerul liber? Drept birouri, îmi amintesc de cele două vagoane pe roți, drept cantină de baraca învăluită de aburi...

Azi?

Fiecare din cele 296 de unități ce execută în prezent lucrări mecanizate pe tarlalele cooperativelor agricole în întreaga țară poate fi socotită o întreprindere modernă, iar unele, ca cea din Mărăcineni, unde mă aflu, chiar ultramodernă, fără nici o exagerare.

Inginerul Moise Popescu, directorul I.M.A. Mărăcineni din județul Argeș, este un bărbat tînăr și amabil.

Umblăm prin întreprindere. Pretutindeni pavaj betonat, curățenie. Atelierul mecanic — cu etaj — este un model al genului.

— L-am construit cu multe ceasuri de febră sufletească, zice directorul. De la fundație i-am urmărit creșterea, am fost exigenți.

Pe la mijlocul lui noiembrie, au și sosit primele tractoare la reparat și lucrul se desfășoară întocmai ca într-o uzină. Utilaje speciale degresează piesele într-un timp cu adevărat „record", cu jeturi de apă ce se încălzește în cîteva secunde și cu un detergent extraordinar de puternic.

Un sector al halei e rezervat tractoarelor viticole și pomicole — aduse aici pentru întreținere din întreaga țară. Pretutindeni — la secția de rodaj, la pompele de injecție, utilaje moderne — oameni concentrați lucrului, mulți cu experiența marilor uzine. Șeful atelierului, Gheorghe Dumitrache, despre care mi se spune că e un excelent gospodar, a lucrat 9 ani la Năvodari. Nu e de mirare că graficul reparațiilor este respectat cu sfințenie, că probleme — în alte părți încă dificil de rezolvat — asigurarea la vreme a pieselor, executarea operațiilor planificate potrivit strict prevederilor, o recepție de mare discernămînt — aici constituie simple „amănunte" de lucru. Calificarea foarte bună a oamenilor (deși există încă o problemă a „mîinii de lucru") explică și faptul că mulți mecanici sînt inovatori (Stan O. Cană a realizat, de exemplu, anul acesta un dispozitiv interesant pentru strunjirea discului de roată de la tractorul U-650, Ion Chircă are și el la activ cîteva inovații valoroase etc.) și că noțiunea de „cabinet tehnic" nu e o formulă abstractă, ci o traducere în viață a ideii că nu mai este posibil progres fără studiu meticulos, fără cercetări pasionate.

Întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii Mărăcineni are organizate 28 de secții, la care sînt repartizate 380 de tractoare, spre a deservi 45 de cooperative agricole.

Cum muncesc și trăiesc tractoriștii? Care sînt relațiile ce s-au stabilit cu cooperativele? Cum arată recoltele?

Poposesc la Albota, unde lucrează 12 tractoriști din secția condusă de Alexandru Nedelea. Colocviul cu șeful secției este extrem de instructiv.

— De cît timp ești tractorist?

— În 1969 fac douăzeci de ani.

Nedelea este înalt, spătos, poartă părul negru dat pe spate, te privește într-un mod insistent, pare că își selectează cuvintele, rostite rar, gîndit.

— Am fost solicitat să lucrez o vreme la fostul centru mecanic Roșiori și asta mi-a prins bine, m-am perfecționat, am învățat sudura. La noi în secție eu însumi execut asemenea lucrări cînd e nevoie.

Cooperativa din Albota, relatează Nedelea în continuare, posedă 1 200 de hectare, din care 900 arabil, 106 ha de livadă și 28 ha de vie, iar restul pășuni, fînețe. Citează cu precizie producțiile de grîu și porumb, mai în toți anii de 2 000 și, respectiv, 3 000 de kilograme la hectar, știe și cu ce cantități de îngrășăminte sînt fertilizate ogoarele, anual. Îl întreb cum se explică rezultatele mai bune obținute de către secția lor.

— Vezi dumneata, încearcă el să explice, munca nouă în agricultură se deosebește de cea din trecut, necesită organizare perfectă. Poate că de asta ar fi vorba. La noi (nu zice niciodată la mine) fiecare tractorist este obligat să-și întrețină mașina așa cum se îngrijește pe el însuși și să cunoască amănunțit ce are de făcut în ziua respectivă. Cine se abate de la aceste principii bine stabilite, cum a fost cazul cu Constantin Matei, nu... stă în secție! Și nici nu-i cu supărare dacă unul e mai tînăr, dar cunoaște mai multe ca altul virstnic. Îl avem, de pildă, pe Ion Vlădilă, care nici nu și-a făcut stagiul militar, dar este de pe acum un băiat „cult", totdeauna la curent cu noutățile. După masă, în orice oră liberă, el citește reviste, cărți, ziare. E foarte atent cu mașina, o ține „lună", de altfel și el are o ținută îngrijită și mie-mi place, nu-și pierde vremea niciodată, se dovedește meticulos și pretențios, hu întîmplător realizează mai mult decît ceilalți 11. Cam la fel sînt și Ion Andrei și alți cîțiva.

Nedelea insistă și asupra colaborării cu conducerea cooperativei, ca o condiție indispensabilă rezultatelor scontate.

— Cu Ion Dinu, președintele, și cu inginera agronom Virginia Ionescu mă întîlnesc zilnic. Ne sfătuim. Măcar o jumătate de ceas. Pentru că lucrările mecanice azi sînt, aș zice eu, cheia cu care deschizi poarta producțiilor. Și nu mai e vorba, ca înainte vreme, doar de arat, semănat și recoltat. Acum sîntem dotați și cu mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, cu combine de siloz, cu mașini de plantat cartofi. Pentru tehnica nouă e nevoie mereu de organizarea perfectă a lucrului.

Nu se poate să nu te atragă inteligența, spiritul de observație, concepția de bun gospodar a lui Nedelea, vorbirea lui aleasă, ca și grija ca oamenii din secție să aibă asigurate condițiile de muncă și de trai necesare desfășurării muncii de fiecare zi.

Cînd m-am reîntors la sediul unității, i-am văzut pe mai mulți meșteri lucrînd de zor la terminarea unei noi remize. La atelier intrau alte cîteva tractoare sosite pentru reparații. În hală, mecanicii Ion Voicescu, Stan Radu, Alexandru Neacșu și tractoristul Virgil Soare montau un tractor reparat.

Am trecut pe lîngă eleganta sală de mese a întreprinderii, pe lîngă birourile tehnice, pe lîngă tinichigerie și fierărie, dar n-am mai întîlnit forfota și larma de altădată din perioada reparațiilor. În această unitate cu peste 540 de salariați, activitatea de iarnă a căpătat patina calmă a întreprinderilor cu adevărat moderne, unde lucrul pulsează ritmic.

Mă gîndeam că aproape la fel stau lucrurile azi în majoritatea celor 296 de I.M.A.-uri, unde lucrul se desfășoară trepidant dar totuși cu acea sobrietate care imprimă muncii încredere și dinamism.

Lauda şi prețuirea noastră

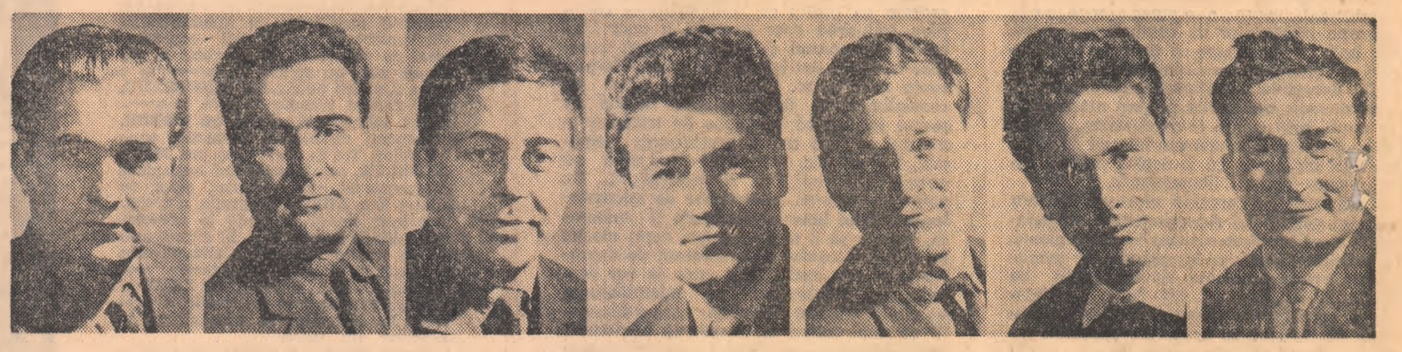

Printre întreprinderile de mecanizarea agriculturii care obțin an de an rezultate remarcabile în muncă se numără și cea din Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman. Iată cîțiva dintre fruntașii întreprinderii: Ing. Em. BACIU, director; Petre GHEORGHE, contabil; Hristache CAZACU, șef de atelier; Marin MITREA, mecanizator; Ștefan MARINESCU, șef de secție; Dobre VOICHIȚA, mecanizator, Nicolae MOTEA, șef de secție.

Sînt întîmplări pe care memoria le reține aidoma și care adesea îți revin în minte fără să vrei. Pentru noi, țăranii cooperatori din Pietroșani, județul Prahova, bunăoară, un astfel de fapt se leagă de intrarea pentru prima dată pe ogoarele noastre a tractoarelor. E de ajuns să ne gîndim la clipele acelea, pentru a simți din nou în inimi acea învolburare de sentimente. Pentru început, de ce n-am spune-o deschis, ne-a cuprins un fel de neliniște. N-aveam parcă încredere în forța cailor de oțel.

Dar asta se întîmpla de mult, cu ani în urmă. Azi nu mai există om în sat pe care, punîndu-l să aleagă, cînd e vorba de executarea lucrărilor agricole, între cal și tractor, ar mai ezita cît de cît să să oprească la ultimul.

Chiar și în anul acesta, de pildă, cînd am avut de înfruntat potrivnicia vremii, cooperativa noastră a izbutit să obțină producții medii superioare prevederilor de plan la mai toate culturile: 2 160 kg de grîu la hectar, față de 2 000 planificate, 3 017 kg de porumb boabe față de 2 800 prevăzute în plan, 32 000 kg — cu 6 000 kg peste prevederi — la cultura sfeclei de zahăr, 2 113 kg, cu 513 kg peste cifra înscrisă în plan, la cultura florii-soarelui. Sporuri de recoltă au fost înregistrate, de asemenea, la culturile legumicole. Exprimate valoric, depășirile de producție reprezintă un plus de mai bine de un sfert de milion în casa cooperativei și o creștere cu aproape 6 lei a retribuției planificate pentru zi-muncă, retribuție ajunsă în acest an la o valoare de 33 de lei.

În obținerea tuturor acestor rezultate, fără doar și poate că mecanizarea a avut un cuvînt hotărîtor de spus. La cultura grîului, de pildă, toate lucrările au fost efectuate cu tractoarele și mașinile. Mecanizat s-au făcut și cele mai multe din operațiunile necesare la culturile de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr. De asemenea, în primăvara și toamna aceasta am plantat și recoltat pentru prima oară cartofii cu mijloace mecanice, iar lucerna de pe întreaga suprafață a fost și ea cosită pe aceeași cale. Împrăștierea îngrășămintelor și insectofungicidelor, însilozarea furajelor, transportul a mii de tone de produse sînt la fel lucrări pe care le executăm în cea mai mare parte mecanizat.

Dar, după cum este și firesc, simpla mecanizare nu înseamnă totul. De o mare importanță sînt timpul și modul în care se fac lucrările. Și la noi, o spunem cu mîna pe inimă, momentul optim și calitatea sînt mai mult decît o deviză. Cine sînt făuritorii recoltelor bune pe care le dobîndim? E vorba de tractoriștii Ion Burducel, Marin Pană și Ion Stancu, de mecanicul de întreținere Dumitru Păun și de ceilalți băieți de la secția Puchenii Mari a I.M.A. Bărcănești care, de ani de zile, ne lucrează ogoarele și pe care, pe drept cuvînt, îi putem numi ajutoare de nădejde. Stăpîni pe meserie, conștiincioși, modești, săritori la nevoie, ei merită nu numai lauda, dar și întreaga noastră prețuire.

Ion STOICA
președinte
Nicolae GRIGORE
Nicolae CĂLIN
brigadieri
la cooperativa agricolă
din Pietroșani,
județul Prahova

Peste un milion de lei venituri

Întreprinderea noastră își desfășoară activitatea pe terenurile a 18 cooperative agricole de producție. Întregul nostru colectiv se străduiește să fie la înălțimea principalei cerințe — obținerea de pe urma muncii cu mijloace mecanice a unor recolte tot mai bogate. În acest scop, pe lîngă executarea unor lucrări de bună și de foarte bună calitate pe terenurile unităților desevite, noi am sporit continuu gama acestora.

Pe întreaga rază de activitate, cooperativele agricole au obținut o producție peste plan de 7 800 tone de cereale păioase. Cooperativele agricole din Păulești „Someș — Satu Mare, Culciu, Mărtinești, Odoreu, Lazuri, au înregistrat cele mai mari depășiri de plan — cu peste 500 kg în medie la ha. La porumb, de asemenea, prevederile au fost depășite cu peste 4 000 de tone. Cooperativa agricolă „Someș" — Satu Mare a obținut, de pe o tarla de peste 100 de hectare, o producție de 10 000 kg de porumb știuleți la ha. Rezultate bune la cultura porumbului au și cooperativele agricole din Păulești, Cărășeu, Culciu, Lazuri și altele. Sporuri însemnate de producție s-au dobîndit și la floarea-soarelui (peste 500 de tone), sfeclă de zahăr (peste 4 000 de tone) etc.

Bineînțeles, paralel cu producțiile bune obținute de cooperativele agricole, au sporit — ca urmare a volumului mare și complex de lucrări efectuate — și veniturile I.M.A. După ultimele calcule previzibile, întreprinderea noastră își va depăși planul de venituri provenite din lucrările agricole cu peste un milion de lei.

Noua organizare a I.M.A, trecerea la principiul gospodăririi economice proprii, ne-a stimulat în luarea unor măsuri care să lărgească mult gama de prestații pentru a obține astfel cît mai însemnate venituri. Notăm executarea atît la cooperativele agricole, cît și la alți beneficiari, a unor transporturi, reparații de utilaje, diverse confecționări în atelier etc. Toate acestea contribuie ca la capitolul diverse venituri să depășim planul anului acesta cu peste 150 000 de lei.

Ing. Mihai LEVIȚCHI
directorul
I.M.A. Mărtinești,
județul Satu-Mare

Reparații de cea mai bună calitate

Încă de la trecerea întreprinderii la noua formă de organizare, conducerea unității a pus un accent deosebit pe sporirea veniturilor. În acest scop am informat cooperativele agricole din raza noastră de activitate și alte întreprinderi și instituții deținătoare de tractoare și mijloace de transport asupra lucrărilor ce se pot face în cadrul atelierului nostru de reparații.

Prima comandă am primit-o din partea D.I.F.O.T. Craiova. În 30 de zile, mecanicii de atelier au și reparat în condiții avantajoase cele 12 remorci basculante. Întreprinderii de industrializare a laptelui Craiova i-am efectuat reparația capitală la două tractoare. Altor două tractoare și unui motor stabil, proprietatea I.R.E. Oltenia, li s-au executat importante reparații.

Asemenea lucrări am efectuat și cooperativelor agricole din apropiere. Cooperativa agricolă din Cernele, de exemplu, ne-a trimis pentru reparații capitale două motoare de irigat; de la Cotofeni și Gogoșu s-au primit cîte un autocamion.

Demn de remarcat este și faptul că în unitatea noastră se pot realiza lucrări de sudură, strungărie, fierărie etc. pentru întreprinderi agricole de stat, persoane particulare și alți beneficiari.

Pregătirea mașinilor agricole pentru lucrările din primăvară se află în plină desfășurare. Împreună cu lucrătorii din atelierul mecanic am hotărît să grăbim ritmul reparațiilor pentru a avea posibilitatea să executăm și altor beneficiari diferite lucrări.

Eugen SANDU
inginer șef
al I.M.A. Predești,
județul Dolj

Eficiența transporturilor

Ne apropiem de sfîrșitul anului. Cum vom încheia bilanțul? Constatările sînt îmbucurătoare. Planul de venituri va fi depășit cu circa 850 000 de lei, cheltuielile de producție reducîndu-le cu 350 000 de lei. La 1 000 de lei venituri vom avea cheltuieli de circa 841 de lei. Sînt primele rezultate în acțiunea de rentabilizare.

În ultima vreme am extins activitatea de transporturi, unitatea fiind dotată cu mijloacele mecanice necesare. Pentru a efectua un volum cît mai mare de astfel de lucrări am folosit la maximum toate posibilitățile. Activitatea de transporturi nu cunoaște întreruperi în tot cursul anului, desfășurîndu-se mai intens indeosebi în perioadele dintre campaniile agricole.

De regulă, efectuăm transporturi de produse agricole ori materiale de construcție în cooperativele agricole. Întreprinderea județeană de construcții este un client aproape permanent al nostru. Cu tractoarele și remorcile I.M.A. transportăm diferite materiale — cărămidă, balast, nisip, ciment — de la fabricile furnizoare ori de pe rămpile gărilor C.F.R., pe șantiere. Mulți tractoriști de la noi ajută și întreprinderea forestieră în transportul materialului lemnos din păduri pînă la punctele de acces al autovehiculelor, sau în alte părți cerute de contractant. Un volum destul de mare de lucrări de transporturi îl efectuăm și la solicitarea persoanelor particulare. Satisfacem, de asemenea, cererile privind încărcarea cu greiferul (excavatorul cu cupe) a diferitelor materii și materiale și transportul acestora la locul dorit.

Tot cu tractoarele și remorcile deservim sera intercooperatistă din Timișoara, transportînd lăzile cu legume pe piețele orașului ori efectuînd unele transporturi în cadrul serei cu ajutorul tractoarelor legumicole.

Traian MANCIU
economist șef
al I.M.A. Freidorf,
județul Timiș

Principiul rentabilității

(Urmare din pag 1)

zare, îmbunătățirea calității lucrărilor și efectuarea acestora în perioadele optime au influențat în mod direct sporirea neîntreruptă a producției. În perioada 1962—1967, respectiv de la terminarea cooperativizării agriculturii și pînă în anul trecut inclusiv, producția globală vegetală a înregistrat creșteri de pînă la 55 la sută față de anul 1953. În ce privește producțiile medii, ele au crescut, în perioada 1962—1966, față de anul 1948, cu circa 62 la sută la grîu, 210 la sută la porumb și 294 la sută la floarea-soarelui. Și în acest an, mecanizarea a contribuit, alături de chimizare, irigații, folosirea de semințe din soiuri și hibrizi valoroși, la atenuarea efectelor negative ale secetei și obținerea unor producții normale în multe cooperative agricole. În județele Constanța, Brăila și Ialomița, de pildă, cooperativele au obținut în medie recolte de 2 000—2 500 kg de grîu la hectar.

Începînd de la 1 iulie a.c., pe baza unei hotăriri a Consiliului de Miniștri, din unități finanțate de la buget, stațiunile de mașini și tractoare au fost reorganizate în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, ca organizații economice de interes republican, care funcționează pe principiul gestiunii economice proprii. Principalul lor obiect este executarea mecanizată a lucrărilor agricole în toate ramurile de producție ale cooperativelor, la cererea acestora, în întreprinderile agricole de stat sau în alte unități, precum și la membrii cooperatori și persoanele particulare. Totodată, ținîndu-se seama de faptul că potențialul acestor unități, cadrele de care dispun, nu erau folosite din plin, în mod egal, în tot timpul anului, întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii li s-a dat posibilitatea să efectueze — în perioadele dintre campaniile agricole și în alte perioade cînd au forțe de muncă disponibile — lucrări de mică mecanizare, de reparații la tractoare, motoare, mașini agricole și diverse instalații, precum și orice alte lucrări ce pot fi realizate cu mijloacele de care dispun. Totodată, I.M.A. au fost autorizate să execute în raza lor de activitate transporturi de orice fel cooperativelor agricole, întreprinderilor, instituțiilor și oricăror altor beneficiari.

Lărgirea sferei de activitate, creșterea secțiilor de mecanizare și lărgirea competenței șefilor acestora în angajarea de lucrări pe care le pot efectua, ampla acțiune de organizare științifică a producției și a muncii, măsurile de stimulare a inițiativei creatoare a mecanizatorilor, vor determina valorificarea tuturor posibilităților și rezervelor existente în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii pentru creșterea veniturilor și reducerea cheltuielilor, în vederea obținerii unor rezultate economice superioare. În același timp, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii vor contribui la mai buna deservire a locuitorilor satelor patriei noastre, prestînd acestora o serie de servicii cu ajutorul utilajelor și meseriașilor de care dispun.

ÎNTREPRINDERILE PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

dotate cu tractoare, mașini agricole, mijloace de transport și utilaje de atelier

EXECUTĂ

pentru

cooperativele agricole, organizațiile socialiste și persoanele particulare:

1. LUCRARI AGRICOLE, la: culturile de cereale păioase și porumb, sfeclă de zahăr, cartof și furaje, în legumicultură, viticultură și pomicultură.
2. REPARATII LA TRACTOARE SI LA ORICE UTILAJE
3. REVIZII LA AUTOTURISME ȘI AUTOCAMIOANE, ca: reglarea și repararea instalațiilor electrice (demaroare, dinamuri, relee regulatoare); verificarea, reglarea și repararea instalației de alimentare (carburatoare, pompe de injecție, injectoare); încărcarea acumulatoarelor; vulcanizarea camerelor și anvelopelor.
4. PRESTAȚII DIFERITE, ca: lucrări de sudură electrică și autogenă; lucrări la strunguri; lucrări la mașini de găurit; lucrări de tîmplărie; lucrări de fierărie, orice fel de lucrări de interes gospodăresc; confecții în atelier de orice produse și materiale.
5. TRANSPORTURI

INTREPRINDERILE PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII
Vă stau la dispoziție cu personal de înaltă calificare.
Execută lucrări la timp, de calitate ireproșabilă.
Plata lucrărilor, conform normelor în vigoare, se poate face prin virament sau în numerar, fără a fi necesare contracte sau repartiții.
Vă puteți adresa direct la orice întreprindere pentru mecanizarea agriculturii sau la secțiile de mecanizare ale acestora.

PROFIL

Brigadierul Ion CORBU *de la cooperativa agricolă de producție „8 Mai" din comuna Gălețeni, județul Teleorman, se bucură de multă prețuire din partea conducerii cooperativei și a tovarășilor săi de muncă.*

— E un om de nădejde, ni s-a spus. Muncește cu hărnicie și pricepere și pune mult suflet în ceea ce face. Prin activitatea sa, oferă un bun exemplu membrilor din brigada pe care o conduce, ca și celorlalți cooperatori.

Că așa stau lucrurile, o dovedesc faptele. Pe graficul realizărilor privind producția de grîu, porumb și floarea-soarelui obținută în acest an de cooperatorii din Gălețeni, brigada condusă de tov. Corbu se află în frunte.

Succesele dobîndite sînt îndemn pentru realizări și mai mari. Brigadierul ne-a informat că s-a sfătuit cu tovarășii săi de muncă și intenționează să propună includerea în planul de producție al cooperativei, la alcătuirea căruia se lucrează acum, prevederi sporite. De altfel, bazele pentru ca astfel de producții să capete viață au și fost asigurate. Pe ogoarele brigăzii, ca, de altfel, ale întregii unități, însămînțările de toamnă au fost efectuate la timp și bine. Suprafața ce va fi însămînțată în primăvară cu diferite culturi a fost arată și acum cooperatorii se îngrijesc și de pregătirea semințelor necesare.

Sînt elemente care, adăugate experienței și hărniciei ce caracterizează activitatea unor oameni ca Ion Corbu, dau certitudinea că ceea ce astăzi are forma de angajament mîine va deveni fapt împlinit.

ASISTENȚA SANITARĂ LA SATE

De vorbă cu dr. Cristu URSACHE, director general adjunct în Ministerul Sănătății

— Recenta Plenară a Comitetului Central al P.C.R. a subliniat necesitatea îmbunătățirii asistenței medicale. Cum se concretizează măsurile preconizate de lucrările plenarei în domeniul muncii sanitare în mediul sătesc ?

— Analiza stării de sănătate a populației a permis cunoașterea mai temeinică a condițiilor în care se desfășoară activitatea, a lacunelor existente în organizarea rețelei sanitare și a dus la stabilirea unor măsuri menite în ultimă instanță, să îmbunătățească asistența medicală în țara noastră. Cum era și firesc, un loc deosebit l-a ocupat problema asistenței medicale în mediul rural. Trebuie relevat că în anul 1968, asistența medicală a populației de la sate a fost îmbunătățită prin întărirea organizatorică și funcțională a spitalului unificat, adaptat condițiilor noii împărțiri administrativ-teritoriale. Prin aceasta s-a realizat, între altele, o mai bună acțiune de coordonare, control și îndrumare a întregii asistențe medicale, spitalele unificate ocupîndu-se de îndrumarea metodologică de specialitate a unităților din întregul teritoriu. De asemenea, pentru creșterea accesibilității populației rurale la asistența medicală s-a adoptat principiul stabilirii teritoriului unei circumscripții sanitare în cadrul unei singure comune, dotarea cu autosanitare a unor dispensare din localitățile rurale mai greu accesibile sau cu teritoriul de deservire extins.

— Pe ce coordonate se desfășoară acțiunea de ridicare a nivelului asistenței medicale în mediul rural ?

— Trecerea circumscripțiilor rurale în subordonarea tehnico-administrativă a spitalelor teritoriale a creat premisele de îmbunătățire a legăturilor funcționale între aceste unități, de degrevare a medicului de sarcinile administrativ-gospodărești, de creștere a eficienței și a calității asistenței medicale acordate la acest nivel.

Această acțiune nu o putem considera însă în totalitate încheiată. Controlul organizat pe teren a scos în evidență neajunsuri care continuă să influențeze negativ acțiunile de ocrotire a sănătății populației. Un număr important de spitale nu au reușit încă să-și exercite sarcinile de îndrumare tehnico-profesională a unităților din teritoriu. În această situație se află spitalele unificate din : Buzău, Caransebeș, Tulcea, Slatina, Turnu Severin, Slobozia. Pentru ridicarea nivelului asistenței medicale la sate, se prevede întărirea legăturilor profesionale a circumscripției sanitare cu spitalul teritorial, îmbunătățirea dotării dispensarelor cu aparatura și instrumentarul necesar, completarea încadrării cu personal medical și mediu a tuturor dispensarelor, continua ridicare a pregătirii profesionale a personalului prin cursuri de reîmprospătare a cunoștințelor și stagii la spital.

Dispensarul comunal trebuie să devină un puternic centru de asistență sanitară rurală. Ce măsuri își propune în acest sens Ministerul Sănătății ?

— După cum se știe, în mediul rural, numărul dispensarelor de circumscripție a crescut de la 1 622 în 1948, la peste 3 000 în 1968. Aceasta ne permite să asigurăm o mai bună activitate de ocrotire a sănătății populației satelor. Totuși, sediile unor circumscripții, puncte sanitare și case de naștere nu sînt amplasate în localitatea cea mai importantă a comunei, în centrul colectivității. Unele dispensare nu au încă asigurate condițiile optime de funcționalitate. Or, aceste construcții nu se pot ridica decît în situația în care consiliile populare, împreună cu întreaga populație, vor manifesta o grijă mai mare.

Pe lîngă dispensare, clădirile circumscripțiilor vor trebui să cuprindă și locuințe pentru personalul medico-sanitar. Aceasta va duce la atragerea și stabilirea medicului în comună, astfel încît el să fie permanent la dispoziția populației. Urmează să se analizeze posibilitatea sprijinirii realizării acestor construcții cu fonduri de investiții și cu materiale de construcție, îndeosebi în comunele care nu dispun pe plan local de mijloacele necesare. În felul acesta se vor realiza condiții corespunzătoare de muncă și de viață medicului de circumscripție.

De asemenea, pentru întărirea dispensarului ca centru al asistenței sanitare rurale, în comunele cu peste 5 000 de locuitori se prevede numirea unui al doilea medic (cu profil de pediatru), iar pentru grupuri de comune însumînd aproximativ 20 000 de locuitori se vor înființa, pe lîngă dispensarele de circumscripție rurale, cabinete stomatologice. Adăugăm, la aceasta, și faptul că prin intrarea circumscripției sanitare rurale în structura spitalului unificat s-au creat condiții mai bune pentru acordarea asistenței medicale de specialitate populației de la sate, cît și pentru internarea bolnavilor în spitalele teritoriale. Tot astfel, legătura circumscripției rurale cu spitalul va favoriza perfecționarea profesională a medicilor din mediul rural și, prin aceasta, va contribui la ridicarea nivelului calitativ al deservirii medicale la sate.

Convorbire consemnată de Tania LOVINESCU

FOILETON

ZI DE IGNAT LA AFUMAȚI

— S-a întunecat de-a binelea, Stano. Mă duc..

— Ai grijă ce iei ! Nu da năvală ! Alege ! Slavă domnului, ai de unde...

În loc de răspuns, Constantin Sava își plimbă palma pe lama cuțitului, zîmbește mulțumit și iese în bezna de afară. Ocolește cîteva case, apoi o pornește spre pîlcul de lumini ce se deslușesc departe, în mijlocul cîmpului. Merge numai pe mirișteși pe lucernieră ca să nu lase urme...

Ajuns lîngă gardul de sîrmă ce împrejmuiește complexul de îngrășare a porcilor aparținînd fermei nr. 6 a I.A.S. Afumați, din preajma Capitalei, Constantin Sava se oprește. Nu ciulește urechile ! Cunoaște ce se petrece înăuntru, la această oră. Se odihnește cîteva clipe, apoi lărgește spărtura din gard... Pînă la primul adăpost mai sînt cîțiva metri. Scoate balotul de paie așezat într-un geam și se strecoară în îngrășătorie...

Presimțind parcă apropierea unui pericol, grăsunii se îmbulzesc pe la colțuri și guiță.

„Ho, ho, că nu vă tai pe toți !", strigă Sava. Ochește și prinde unul mai rotofei. „Ție ți-a sosit ignatul ! Vino la tata, la... veșnica pomenire !"

Un guițat prelung, sfîșietor și lama cuțitului spintecă beregata animalului. Hoțul nu se grăbește. Așteaptă să se scurgă tot sîngele, pune porcul de 55 kg, în sac, iese prin geam și se pierde în întuneric, cu prada în spate...

— Are prea multă slănină !, se vaită Stana.

— O să-ți aduc altul mai... cărnos ! Dar nu te holba la șorici ! Apucă-te de toptit...

Cocoșii vestesc miezul nopții. Sava pătrunde din nou în îngrășătorie. Întregul complex răsună de guițatul porcilor. Constantin Corleiciuc, singurul paznic de noapte, nu aude. Doarme, încuiat într-o încăpere vecină, deși în seama lui se află, la această oră, o avere ce depășește 17 milioane de lei ! Treaz să fie și tot n-ar auzi ! La cei peste 70 de ani ai săi, auzul i-a slăbit. De fapt, el este muncitor zilier și în mod ilegal este folosit ca paznic.

Hoțul își vede liniștit de... meserie și regretă că nu a venit cu... carul ! Ignatul și „veșnica pomenire" cad, de astă dată, asupra unui porc de 40 kg...

Urmele de sînge și lipsa porcilor au fost descoperite a doua zi, către ora prînzului. Fermierul, dr. Eugen Gocan, nu are „chef" să complice lucrurile și cu greu se lasă convins să anunțe miliția.

Ciinele, condus de subofițerul Ștefan Preda adulmecă urma, peste cîmpuri, pînă la locuința infractorului. Obosit, Constantin Sava doarme, iar nevastă-sa, Stana, mestecă în cazanul cu jumări. Amîndoi au fost, cîțiva ani, muncitori la fermă. Cunosc cum este organizată paza...

— Păi, după mine, paza de noapte a fermei e bine organizată, afirmă dr. Eugen Gocan. La intrare există în permanență pază contractuală. În grajduri am supraveghetori de animale, iar la depozitele de furaje — alt paznic, de noapte. Mă mir că pramatia asta a reușit să pătrundă la porci... Într-adevăr, gardul e stricat... Nu avem fonduri să-l reparăm...

În noaptea următoare, la miezul nopții, o mașină, cu farurile aprinse, pătrunde în complex. Trei inși coboară și... vizitează, pe rînd, mai multe grajduri cu porci. Claxonează, strigă ! Nici țipenie... de paznic ! Într-un tîrziu, musafirii descoperă... culcușul lui moș Corleiciuc ! Tot el e de... pază !

— Ce facem, tovarășe colonel, încărcăm toți porcii ?... glumește unul dintre lucrătorii de miliție prezenți în chip de „musafiri nocturni".

— Îl așteptăm pe fermier.

Am asistat și noi la discuția dintre fermier, conducerea I.A.S. — reprezentată de tov. Dumitru Proca și lucrătorii de miliție. Concluzia ? La ferma nr. 6 a I.A.S. Afumați, fiecare zi poate fi... zi de ignat ! Sub diferite pretexte, neîntemeiate, fermierul și conducerea întreprinderii neglijează asigurarea pazei avutului statului, încalcă legile care reglementează organizarea pazei.

Desigur, miliția a luat măsurile ce se impuneau...

Recomandăm, totuși, întreprinderii să doteze ferma cu cîțiva... dulăi ciobănești. Nu strică. Paza bună, trece primejdia rea !

M. BORZA

In învățămîntul agrozootehnic

LIPSURI MICI, EFECTE NEDORITE

O cercetare cît de sumară — în cîteva unități agricole — a stadiului actual al lecțiilor agrozootehnice, duce la concluzia că experiența anilor trecuți începe să dea unele roade. Se acordă grija cuvenită asigurării sălilor de curs, în planul lecțiilor nu se mai strecoară teme străine de specificul comunei, lectorii își pregătesc lecțiile cu mai multă conștiinciozitate. Dar, pe lîngă aceste puncte albe, cîte altele negre !

...Un prim popas la cooperativa agricolă „8 Martie" din Ulmeni, județul Ilfov. Pînă zilele trecute, la cele cinci cursuri organizate în acest an s-au ținut, ce e drept, cîte patru lecții.

— Ieri, ne spune medicul veterinar *Veronica Reznicenco*, am predat lecția despre „Determinarea procentului de grăsime și densitatea laptelui". Le-am prezentat cursanților și un film documentar despre pășunatul rațional.

Stăm de vorbă cu cîțiva mulgători — *Alex. N. Brighilă, Ion Dima, Vasile Raiu* (toți cu depășiri mari ale planului anual de producție), care ne confirmă faptul că lectora este foarte punctuală la lecții, vorbește limpede, folosind exemple numeroase din cooperativă.

— Nu avem însă manuale, precizează unul dintre ei ; ne-ar fi necesară, de asemenea, o tablă de scris. Ne e greu să notăm repede miezul expunerilor. Ni s-a prezentat un film și ne-am convins că dacă s-ar cumpăra un aparat de proiecție am fi ajutați mai mult la învățătură.

La cealaltă cooperativă agricolă din Ulmeni, interlocutor ne este inginerul agronom *Virgil Podoceq*. Aici s-au ținut chiar cîte cinci lecții, la cele cinci cercuri organizate.

Dar nu există nici un fel de material didactic, cursanților nu li s-au distribuit nici manuale, nici caiete, iar planșele, mulajele, stau îngrămădite într-o magazie.

Nici la cooperativa agricolă din Mînăstirea, unde în iarna aceasta funcționează șase cercuri de învățămînt agrozootehnic (inclusiv un cerc pentru motopompiști), manualele vechi n-au fost adunate și redistribuite. La cercul legumicol nu există tablă de scris, aparat de proiectat diafilme nu s-a asigurat. Aici s-au ținut, de altfel, numai două lecții.

O situație nefirească am întîlnit și la I.A.S. Mînăstirea, unde funcționează 9 cercuri, cu nu mai puțin de 30 de lectori. Deși în această unitate există 42 de diafilme și aparat bun de proiecție, ele nu sînt folosite.

— Vom prezenta diafilme în februarie, ne-a dat asigurări tehnologul-șef al întreprinderii, *Stelian Georgescu*.

De ce tocmai în februarie ? Nu le-ar prinde bine cursanților exemplificările, cu acest util material didactic, acum, măcar prin rotație, la diferite ferme ?

Lipsuri mici, se va spune. Dar cu efecte mari, nedorite, adăugăm noi. Lipsuri ce trebuie foarte grabnic înlăturate.

Ion DRINCU

În căutarea „Frumosului de Voinești"

(Urmare din pag. 1)

fiecare an fructe mai bune și mai gustoase...

Am întrebat de rostul acestei nesfîrșite și bine gospodărite livezi. Mi s-a răspuns cu mîndrie localnică :

— E stațiunea noastră experimentală pomicolă ! Aici s-au născut Frumosul de Voinești și „Timpuriile de Dîmbovița".

Am pornit către ea, coborînd potecuțele micilor livezi.

În primul rînd, mărturisesc că în timpul lucrărilor, la sediul central al stațiunii nu ai cu cine sta de vorbă. Oamenii toți au rosturi și preocupări bine definite. N-au timp de vorbă. Totuși dacă insiști poți să afli cîte ceva. Sîntem doară în zona izvoarelor. Mai pe ocolite, dar tot acolo ajungi. Aflăm astfel că cercetătorii veniți să lucreze aici cu vreo douăzeci de ani în urmă au găsit această vale plantată, dar într-o stare de delăsare, dăunătoare economiei naționale. Activitatea științifică a început temeinic. Un inginer **Moruzu** a organizat cursuri cu țăranii cu caietul de note în mînă. Muntenii, mai la început rezistenți la ceea ce li se părea lor că ar fi în contradicție cu ceea ce „au apucat", au început pînă la urmă să se îndulcească, de binefacerile învățăturii celei noi. Ei au fost dăscăliți cum să tundă pomii, cum să-i are de 3 ori pe vară (arătura dintre pomi), cum să le ferească floarea de îngheț în cîte-o primăvară mai aspră, făcînd focul sub ei. Tunsoarea învățată de la noua dăscălie a menajat pomul și l-a pus în situația de a rodi în fiecare an. Școala veche, în lăcomia ei, lăsa crengile prost tăiate, adică neștiințific și, supraîncărcate de rod, se spintecau, dăunînd coroanei. Astăzi, foarfeca pusă cu știință în mîna pomicultorilor face „minuni". Este și aceasta rodul activității stațiunii experimentale de aici, ale cărei preocupări s-ar putea rezuma în : „refacerea patrimoniului pomicol în bazinul de pe valea rîului Dîmbovița, crearea de soiuri bune de pomi fructiferi, stabilirea sortimentului, obținerea materialului săditor pomicol necesar, obținerea de producții superioare calitativ și cantitativ prin aplicarea agrotehnicii și a tratamentelor fitosanitare".

Rezultatele cercetărilor științifice efectuate la această stațiune sînt verificate și introduse în producție la unități din județele Dîmbovița, Prahova, Argeș și Buzău. Stațiunea are loturi experimentale și demonstrative la întreprinderi agricole de stat și cooperativele agricole, unde dă îndrumări tehnice asupra executării lucrărilor necesare, la timp și de bună calitate. Și desigur că după modul cum se muncește pe aceste loturi experimentale — unitatea respectivă amplifică la toată suprafața experiența dobîndită.

Dar, ceea ce trebuie reținut este că stațiunea experimentală pomicolă Voinești este în același timp și o uzină a științei și a modestiei. Fiecare factor al acestei stațiuni merge către ce e nou și modern cu aplicațiuni experimentale și la îndemînă.

Vorbeam cu cîțiva cercetători despre creație și drepturi de autor. Nu știu dacă — pus în situația de a prețui între o nuvelă, o baladă, sau chiar un roman excelent și un soi de fructe din cele realizate prin mii și mii de experiențe, cum presupun că a fost cazul cu mărul „Frumos de Voinești" și para „Timpurie de Dîmbovița" balanța dreptății mele nu ar înclina cu toată recunoștința și admirația față de acestea din urmă ! Ele înseamnă studii, victorie și mîndrie românească !

O sută de ani de la apariția unei valoroase lucrări

„AGRICULTURA ROMÂNĂ" din județul Mehedinți de Ion Ionescu de la BRAD

Cu toate că Ion Ionescu de la Brad a intitulat această monografie, de la a cărei apariție s-au împlinit o sută de ani, „Agricultura română din județul Mehedinți", autorul întreprinde de fapt un studiu complex asupra acestui teritoriu. Astfel, în partea I sînt prezentate statistica financiară, judiciară, a instrucției publice, a cultului și puterea armată, iar alte două secțiuni ale cărții sînt consacrate studierii unor probleme ale industriei și comerțului. Dar, după cum este firesc, cel mai mare spațiu circa 60 la sută din cuprinsul lucrării, este rezervat studierii agriculturii, și aceasta motivat de însăși realitatea economică a județului, de specialitatea autorului precum și de calitatea în care acesta a redactat monografia — aceea de inspector general al agriculturii. Rolul acestei lucrări era, după cum preciza însuși autorul, acela de a contribui la modernizarea agriculturii.

De o reală valoare documentară, imensul material cuprins în monografia județului Mehedinți este util și astăzi muncii de cercetare științifică din domeniul agriculturii, al statisticii precum și al istoriei.

N. DAVIDEANU
lector universitar

DIALOG redacție — cititori

Ing. Delia VLĂDĂU — de la cooperativa agricolă din Criț, județul Brașov :

— Potrivit avizului nr. 44 100 din 18.VI.1968 al Ministerului Muncii, programul de lucru al angajatelor care alăptează copiii (natural, artificial sau mixt) va fi redus cu pînă la două ore pînă la împlinirea de către copil a vîrstei de un an. De această reducere a programului nu beneficiază angajatele care locuiesc în incinta unității sau în imediata ei apropiere și care primesc pauzele de alăptare prevăzute de art. 92 din Codul Muncii. Durata acestor pauze poate fi de cel mult 30 de minute, iar intervalul între pauze nu va putea depăși trei ore.

— Cotizația sindicală se plătește și pe timpul concediului de naștere și de boală, calculîndu-se la ajutoarele primite.

— În conformitate cu prevederile H.C.M. nr. 2 489/1966, cuantumul ajutorului pentru sarcină și lehuzie — în cazul angajatelor care nasc al treilea copil și pentru următorii, este de 100 la sută din salariul tarifar lunar, indiferent de vechimea neîntreruptă în muncă.

Ing. Vasile COSTANTEA — de la cooperativa agricolă Moroda, județul Arad și un grup de ingineri agronomi din județul Buzău :

Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 4 532/1967, avizate de Ministerul Finanțelor cu nr. 184 348/1967, prevăd :

„Copiii inginerilor și medicilor veterinari care lucrează la I.A.S., C.A.P., I.M.A. și la circumscripțiile sanitar-veterinare primesc burse și cazare în cămin pe toată durata școlarizării, conform Hotărîrii C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 427/1962, dacă promovează cu regularitate anii școlari și numai dacă părinții lor s-au stabilit definitiv cu domiciliul în localitatea unde au fost repartizați".

În cazurile relatate de dv. este necesar să prezentați conducerii școlii adeverință că ați fost repartizat în producție conform Hotărîrii nr. 427/1962 și că v-ați stabilit domiciliul definitiv în localitatea respectivă.

Ing. Vasile STAHOV — de la cooperativa agricolă, Jariștea, județul Vrancea :

Din scrisorile dv. rezultă că solicitați să fiți încadrat ca inginer principal în cooperativa agricolă. Dispozițiile legale în vigoare precizează că pentru ocuparea acestei funcții se cere, pe lîngă studii superioare, o vechime de cel puțin cinci ani în funcții de inginer, condiție pe care dv. nu o îndepliniți.

Perioada cît ați lucrat la Stațiunea experimentală viticolă Odobești ca tehnician I nu poate fi luată în considerare ca vechime pentru încadrare în postul de inginer principal în cooperativa agricolă.

Conducerea I.A.S. Blejești, județul Teleorman :

Ați solicitat redacției noastre contractarea a 15 abonamente la „Agricultura socialistă" pentru anul 1969. Deoarece abonamentele la revista noastră se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții, am înaintat comanda dv., pentru a fi onorată, la Oficiul P.T.T.R. Blejești.

Recent, Serviciul difuzării presei din Direcția județeană de poștă și telecomunicații Teleorman ne-a informat că „diriginteleoficiului Blejești s-a prezentat de mai multe ori la I.A.S. Blejești, însă conducerea acesteia a refuzat încheierea abonamentelor solicitate redacției".

Vă rugăm, tovarășe director, să verificați dv. care este adevărata stare de lucruri.

Georgeta ȘERCĂIANU — tehnician horticol la cooperativa agricolă din Săpoca, județul Buzău :

Potrivit îndrumărilor Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la stabilirea funcțiilor de conducere și administrative din cooperativele agricole și retribuirea acestora pe bază de zile-muncă, retribuirea muncii pentru tehnicianul de gradul II va fi de pînă la 34 zile-muncă lunar.

Cooperatoarele care au participat la muncă sînt scutite de la lucru pentru naștere și lehuzie pe o perioadă de 112 zile calendaristice (52 zile înainte și 60 zile după naștere). Pe această perioadă li se acordă lunar un număr de zile-muncă egal cu 90 la sută din cîștigul mediu lunar în zile-muncă, realizat în ultimele 12 luni înainte de a fi scutite de muncă. La celelalte trei întrebări răspunsul este negativ.

ÎNTREPRINDEREA 11 INSTALAȚII BUCUREȘTI
SERV. APROVIZIONĂRII,
Bdul. Armata Poporului, nr. 10, tel. 31.05.52

oferă spre vînzare unităților de stat și cooperatiste, din stoc disponibil, fără repartiție, pe bază de comandă fermă :
— diferite materiale electrice;
— diverse materiale pentru instalații sanitare;
— materiale de construcții;
— profile;
— materiale termosanitare;
— diverse materiale.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa direct serviciului Aprovizionării, tel. 31.05.52, unde veți putea consulta și listele detaliate cu materialele disponibile.

Întreprinderea 11 Instalații - Montaj București
str. Popa Tatu, nr. 26, telefon 13.22.56
ANGAJEAZA URGENT

— șoferi automacaragii ;
— electricieni, depanatori utilaj construcții ;
— mecanici reparații auto ;
— mecanici reparații motoare Diesel ;
— mecanici reparații utilaje ;
— mecanici deservire utilaje ;
— strungari în fier.

COMBINATUL DE CELULOZĂ ȘI HÎRTIE DEJ
Județul Cluj, telefon 251

oferă spre vînzare din stoc disponibil, fără repartiție, pe bază de comandă fermă :
— Materiale de protecție ;
— Diferite scule, obiecte de inventar ;
— Game variate de curele trapezoidale de diferite dimensiuni ;
— Armături industriale inoxidabile din țară și import ;
— Game variate de rulmenți ;
— Aparataj electric de joasă și înaltă tensiune ;
— Motoare electrice și diferite pompe.

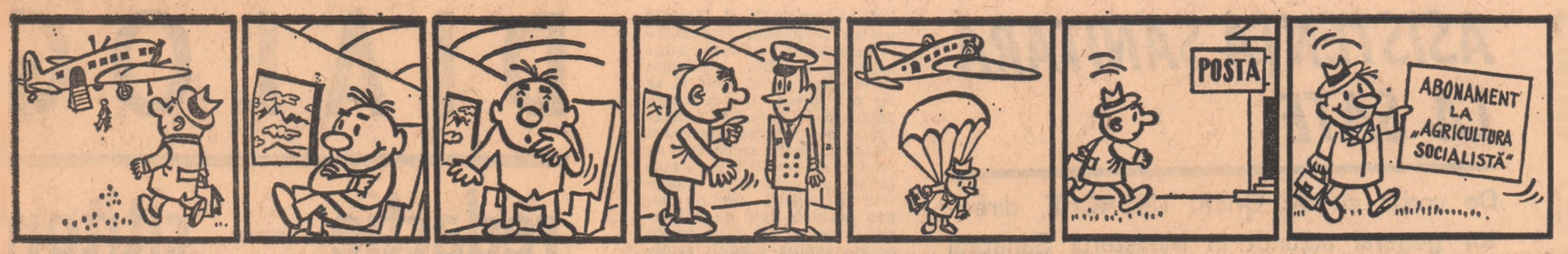

Reînnoiți-vă din timp abonamentele pe anul 1969 la revista „AGRICULTURA SOCIALISTĂ" !

VARIETĂȚI

PORTRETUL UNUI... DISPĂRUT

Patru specii de animale sînt pe cale de dispariție : castorul, struțul, balena și bizonul. Cauza : lăcomia vînătorilor. Castorul este căutat pentru blana sa, struțul pentru pene și carne, balena pentru ulei, carne și... oase. Pentru salvarea castorilor s-au votat legi de protecție a vînatului. Struții, aproape complet dispăruți din Africa, sînt „reeditați" acum de către cele două sute de ferme existente în Etiopia, Kenia și Africa de Sud, iar vînătoarea balenelor a fost „raționalizată" la 16 000 unități pe an, pe tot globul. Cît privește bizonii, la începutul secolului trecut trăiau pe teritoriul Americii de Nord 60 000 000. Vînătorii i-au exterminat total, astfel că în 1895 nu se mai găseau pe tot continentul decît 8 exemplare — trei femele și cinci masculi — care au fost aduși la grădina zoologică din New-York. Urmașii acestor supraviețuitori — cîteva mii — trăiesc acum în marile rezervații, ocrotiți de lege. În felul acesta se crede că „semința" faimosului animal — ruda zimbrului nostru — va fi salvată de la pieire.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LA CONCERT...

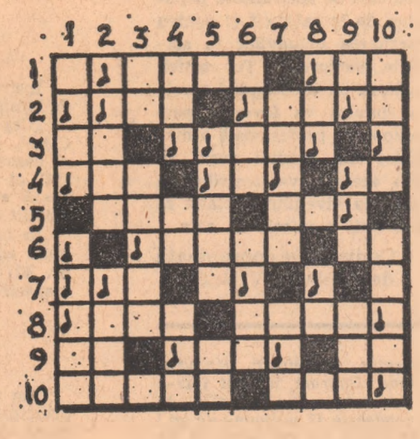

ORIZONTAL : 1) Vas de flori — Cîrlan ; 2) Adăpost pentru unelte, vehicule etc. — Materie primă în industria grea ; 3) Buni ! — Redresare ; 4) Întinsă — Unități de măsură a unghiurilor — ...Frumos ; 5) Chemare — Un fel de mîncare ; 6) A declama — S ; 7) Emisar (înv.) — Epoci ; 8) Părăsit — Pintenații din ogradă ; 9) Rece ! — Puncte de... recunoaștere — Prepoziție ; 10) Una din fîlcele anului — Publicații cotidiene.

VERTICAL : 1) Unealtă agricolă — Asemănători ; 2) Arbust cu flori mici, de culoare albă — Paie tocate mărunt pentru hrana vitelor (reg.) ; 3) Scuze ! — A scrobi ; 4) Fortificat — Din recoltă ! — Mijloc de transport ; 5) Descendență — Jumătate de pară... ; 6) Prieteni — A traversa ; 7) Munți în Carpații Orientali — Graminee ; 8) Mult e dulce... — Țesătură de bumbac ; 9) Diviziuni de timp — Leguminoasă — Poezie lirică ; 10) Proiectat pe ecran — Vas din care se servește la masă (pl.).

Notă : Pentru dezlegarea jocului apelați la binecunoscutele note muzicale din solfegiu.

Ion PASCAL

ZIG — ZAG

Copilul se plînge că profesorul îl persecută. Într-o zi, tatăl se duce la școală și-l întreabă pe profesor :

— De ce-mi persecutați mereu copilul ?

— Prin urmare așa crede el ? Acum o să vă convingeți de adevărata situație, răspunse profesorul și se adresă elevului :

— Cît fac 3 ori 7 ?

— Tată, vezi ? Iar începe !

DE LA LUME ADUNATE

CONCURSUL ROȚILOR CÎNTĂTOARE

În fiecare an, pe stadionul orașului guatemalez Kesaltenanto, se organizează concursul „roților cîntătoare". E vorba de căruțe care se construiesc numai în Guatemala și ale căror roți au un scîrțîit atît de puternic, că se aude la o distanță de zeci de kilometri. Căruțele parcurg, una după alta, distanța de un kilometru, iar concurenții trebuie să ghicească după scîrțîitul roților regiunea în care a fost construită căruța.

LEAFA ATÎRNĂ DE COZILE ȘOBOLANILOR

În insula filipineză Mindoro pentru a încasa salariul... e nevoie să prezinți cel puțin cinci cozi de șobolani, care să ateste că tu ai omorît cinci din mîile de șobolani de pe Mindoro. Nu aduci cozile, nu capeți... salariul. Este și acesta un mijloc de a stimula deratizarea.

MAIMUȚE ÎNOTĂTOARE

Sîntem obișnuiți să considerăm că toate maimuțele, cu excepția celor din regiunile stîncoase, trăiesc în copaci. Puțină lume știe că, în insula Jawa, unele maimuțe din specia macacus înoată atît la suprafață cît și sub apă, putînd să plonjeze pînă la o adîncime de 5 m. În 30 de secunde ele pot „vîna" un pește sau un crab. Puiul de maimuță e supus „botezului apei" cam la 6—7 săptămîni de la naștere. Maimuța-mamă se duce la înot și pescuit împreună cu puiul pe care-l ține în spate.

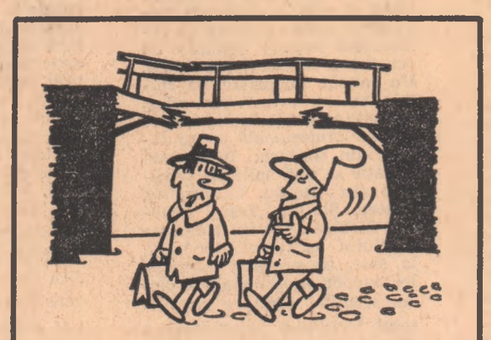

— Acum nu mi se mai pare podul ăsta o problemă. Gheața e mai rezistentă !

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele realizări ale casei noastre de discuri „Electrecord" în domeniul muzicii populare, notăm în primul rînd cinci melodii pe care le interpretează cîntărețul Matei Constantin Disc-E.P.C.-10.016. Este vorba de cîntecele : „Trecui aseară pe lună", „Ți-am spus, mîndre, cuvîntu", „Colo-n codru-i o fîntînă", „Pădure, frunzele tale" și „Pe marginea Jiului". Primele melodii sînt acompaniate de Taraful Gorjului (dirijor N. Novac), iar ultima de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijor Victor Predescu).

Pe alt disc (E.P.C.10.014), tînărul interpret Ion Dolănescu lansează, acompaniat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii (dirijor Gheorghe Vancu), următoarele melodii : „Spune-i, maică, lui Maria", „De-aș avea fîntînă-n curte", „Du-mă, du-mă dorule" „Toată lumea-mi zice cucu" și „Cîntecul căprioarei".

Cîntate în limba maghiară de către Balogh Deneș, melodiile : „Cînd am fost fecior", „Butași de viță", „Scot boii la păscut", „Cerul s-a înnourat" și „Floare albă de fasole" sînt acompaniate de orchestra Rosa Bela (E.P.C.-997).

Iată și un disc în care de data aceasta solist este nu un cîntăreț ci un violonist, Gore Aurel. În acompaniamentul tarafului fraților Gore, el interpretează cîteva cîntece de mare succes, cum sînt : „Hora din Budești", „Cîntec de codru", „Horă lăutărească", „Hora lui Băilă", „Cîntec de masă" și „Hora dinspre ziuă" (E.P.C.-10.028).

Dintre ultimele noutăți ale Electrecord-ului trebuie menționat și un disc mare pe care sînt imprimate 11 melodii din spectacolul de operetă „My fair Lady" de Fr. Loewe. Printre melodiile respective pot fi ascultate : „Pe străduța ta", „În Spania mimoza înflorește", „Află tu", „Sînt trează dar visez", „Dacă ai puțin noroc" etc... Orchestra : Jack Forest (E.D.E.-0371).

I. ALEXANDRU

Intreprinderea Construcții-Reparații nr. 9

București, sectorul 1, strada Icoanei nr. 17 A, tel. 12 48 41

Vinde din stoc disponibil, fără repartiție, pe bază de comandă fermă, unităților de stat și cooperatiste :

- **echipament metalic binale ;**
- **articole pentru instalații sanitare ;**
- **materiale de construcții ;**
- **obiecte sanitare din faianță ;**
- **fitinguri din fontă maleabilă ;**
- **vopsele pe bază de ulei ;**
- **diverse materiale electrotehnice.**

Informații suplimentare se pot obține direct de la serviciul de aprovizionare, unde este posibilă consultarea listelor de materiale.

Intreprinderea Reparații-Construcții nr. 2

București, sectorul 2, strada Icoanei nr. 27, tel. 12 86 60

Oferă spre vînzare din stoc disponibil unităților de stat și cooperatiste, fără repartiție, pe bază de comandă fermă :

- **materiale instalații sanitare ;**
- **diverse materiale de construcții ;**
- **materiale electrice și de încălzire centrală ;**
- **diverse alte materiale.**

Informații suplimentare se pot obține direct de la serviciul de aprovizionare, unde se pot consulta și listele cu materiale disponibile.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 22—28 decembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI : duminică : programul I : 6,00 ; 11,00 ; 16,00 ; 18,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 4,00. Programul II : 6,30 ; 7,30 ; 10,00 ; 19,00; 23,00 ; 0,55. Programul III : 15,00 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00; 13,00 ; 15,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 1,00 ; 2,00 ; 4,00. Programul II : 7,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 14,00 ; 16,00 ; 19,00 ; 21,00 ; 23,00 ; 0,55.

RADIOJURNAL: duminică: programul I : 8,00 ; 14,00 ; 20,00 ; 22,00; programul II : 13,00 ; 21,00 ; programul III : 21,30 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 16,00 ; 22,00 ; programul II: 17,00; programul III : 21,30.

EMISIUNI PENTRU SATE : duminică : programul I : 10,00 — ORA SATULUI.

TEATRU LA MICROFON :

DUMINICĂ : programul I : 18,30 — Teatru scurt. „Analfabetul", comedie de Branislav Nușici.

LUNI : programul I : 20,15 — Teatru scurt. Premieră : „Adaschino". Scenariu radiofonic de Makoto Ohoka.

MIERCURI : programul II : 20,45 — „D-ale carnavalului" de I. L. Caragiale.

VINERI : programul II : 10,15 — „Ce înseamnă să fii onest" de Oscar Wilde.

EMISIUNI MUZICALE :

DUMINICĂ : Muzică populară : programul I : 6,05 ; 18,05 ; programul II : 7,00 ; 9,45 ; 14,00 ; 15,55 ; 18,30 ; 21,10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 7,00 ; 8,15 ; 11,15 ; 13,00 ; 19,52 ; 21,00 ; 22,20 ; 23,00 ; programul II : 6,00 ; 9,00 ; 10,13 ; 12.20 ; 13.10 ; 15,00 ; 16.30 ; 19,05 ; 20,40 ; 24,00 ; programul III : 23,00.

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,25 ; 10,30 ; 12,30 ; 18,05 ; 19.30 ; programul II : 7.00 ; 8,25 ; 14,10 ; 15,15 ; 20,50. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,35 ; 8.30 ; 11.05 ; 12.00 ; 13,20 ; 15,05 ; 16,10 ; 17.00 ; 19.00 ; 19,45 ; 20,05 ; 21.25 ; 22,45 ; 0,05—5.00 ; programul II : 9,30 ; 11,45 ; 14,35 ; 16,25 ; 18.30 ; 21.15 ; 22,40 ; 0,07 ; programul III : 17,06.

MARȚI : Muzică populară : programul I : 5,25 ; 10,30 ; 12,30 ; 16,10 ; 18.05 ; 19.30 ; programul II : 7,00 ; 8.25 ; 14,10 ; 18.45 ; **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,35 ; 8.30 ; 11.15 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 17.00 ; 17.30 ; 19.00 ; 20,30 ; 21,25 ; 22,20 ; 22.45 ; 23,45 ; 0.05—5.00 ; programul II : 9,30 ; 14,35 ; 16,00 ; 18,30.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5.25 ; 10.30 ; 12,30 ; 15,35 ; 18,05 ; 19,30 ; 22.20 ; programul II : 7.00 ; 8,25 ; 13,00 ; 14,10 ; 17,10. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.35 ; 8,30 ; 11,25 ; 12.00 ; 13.20 ; 15.05 ; 16.10 ; 17,00 ; 17.30 ; 19.00 ; 19.50 ; 20.25 ; 22.45 ; 0.05—5,00 ; programul II : 9,30 ; 14,35 ; 16,25 ; 18,25 ; 23,45 ; programul III : 17,00.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,25 ; 12,30 ; 18,05 ; 19,30 ; 20,20 ; programul II : 7,00 ; 13,00 ; 14,10 ; 16,15. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5.35 ; 8,30 ; 11,25 ; 12.00 ; 13.20 ; 15,05 ; 16,10 ; 19.00 ; 20,30 ; 21.05 ; 0,05—5,00 ; programul II : 9.30 ; 14,35 ; 17,10 ; 18,25 ; 22,40 ; 23,45.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,25 ; 10,30 ; 12,30 ; 16,10 ; 18,05 ; 19,30 ; programul II : 7,00 ; 8,25 ; 13,00. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,35 ; 8,30 ; 11,15 ; 12,00 ; 13,20 ; 15,05 ; 17,00 ; 17,45 ; 19,00 ; 19,50 ; 21,25 ; 22,20 ; 0,05—5,00 ; programul II : 11,47 ; 14,35 ; 16,25 ; 17,30 ; 18,25 ; 24,00—1,00.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,25 ; 12,30 ; 14,50 ; 18,05 ; 19,30 ; 22,20 ; programul II : 7,00 ; 8,35 ; 9,45 ; 19,05. **Muzică ușoară și de dans :** programul I : 5,35 ; 8,30 ; 10,20 ; 11,05 ; 12,00 ; 13,20; 17,00 ; 19,00 ; 21,00 ; 23,05 ; 0,05—6,00 ; programul II : 9,30 ; 18,25 ; 22,40 ; 23,07 ; 0,07—1,00 ; programul III : 21,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ : Programul I : 8,30 — Ora exactă. Cum va fi vremea ? ; 8,40 — Emisiune pentru copii și școlari ; 10,00 — ORA SATULUI. Din cuprins : ● Caleidoscop agricol ● Reportajul emisiunii ● „Rădăcini adînci" ● Poșta emisiunii ● Răspuns la o întrebare : Ce este solstițiul ? ● Buletin meteorologic ● Muzică populară ; 11,30 — T. V. pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Legumicultura". Pregătirea terenului legumicol pentru irigarea culturilor și mecanizarea lucrărilor de întreținere ; 12,00 — De strajă patriei ; 12,30 — Concert simfonic ; 13.00 — Volei masculin : Steaua — Dinamo București (divizia națională A) ; 14,00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 15,30 — Telex T. V. ; 15,35 — Retrospectivă olimpică „Grenoble '68" ; 17,00 — Magazin duminical ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,20 — Telesport ; 19,45 — Memoria peliculei. Începuturile Căilor Ferate Române ; 20,05 — Desene animate ; 20,20 — Concertul orchestrei „Doina Moldovei" din Iași ; 20,50 — Portret pe portativ. Gică Petrescu ; 21,10 — Film artistic : „Calabuch", o producție a studiourilor spaniole ; 22,40 — Varietăți pe peliculă ; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,15 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20,00 — Telex T. V. ; 20,05 — Seară de operetă : „Gondolierii" de Sulivan. **În pauză :** „Orele amiezii", reportaj de Ion Marina ; 22,30 — Închiderea emisiunii.

LUNI : 17,30 — Telex T. V. ; 17,35 — T. V. pentru specialiștii din industrie ; 18,05 — Limba franceză. Lecția 39 ; 18,30 — Alma Mater — emisiune pentru studenți ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — STOP ! Emisiune pentru automobiliști ; 20,00 — ZOO — din viața animalelor (III) ; 20,25 — Magazin științific ; 20,45 — Film artistic : „Cine ești dumneata, domnule Sorge;?" — o producție franco-italo-japoneză ; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,05 — Închiderea emisiunii.

MARȚI : 17,30 — Telex T. V. ; 17,35 — Pentru elevi. Consultații la limba română (clasa a XII-a) ; 18,05 — Limba engleză. Lecția 39 ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — Actualitatea economică. Prefață la 1969 ; 20,05 — Film serial : „Cutreierînd pămîntul" (IV). „La vînătoare în România" ; 20,30 — Teleuniversitatea ; 21,00 — „Steaua fără nume" — emisiune-concurs pentru tinerii interpreți de muzică ușoară ; 21,40 — Teatru în studio : „Ceasul de aur" de J. P. Prisville ; 22,47 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11,00 — Limba franceză. Lecția 39 (reluare) ; 11,30 — Limba engleză. Lecția 39 (reluare); 12,00 — T. V. pentru specialiștii din industrie (reluare) ; 12,30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,30 — Telex T. V. ; 17,35 — T. V. pentru specialiști. Ciclul „Medicină" ; 18,05 — Limba germană. Lecția 36 ; 18,30 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — Avanpremieră ; 20,00 — Invitație pentru ora 20,00 ; 20,40 — Telecinemateca : „O noapte la operă". Frații Cracho, Chico și Harpo Marx ; 22,15 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,00 — Închiderea emisiunii.

JOI : Programul I : 11,00 — Limba germană. Lecția 36 (reluare). 11,30 — T. V. pentru specialiștii din agricultură (reluare) ; 12,00 — T. V. pentru specialiști. Ciclul „Medicină" (reluare) ; 12,30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,30 — Telex T. V. ; 17,35 — Pentru elevi. Consultații la chimie (clasa a VIII-a) ; 18,05 — Limba rusă. Lecția 38 ; 18,30 — Studioul pionierilor ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — Medicul vă sfătuiește ; 20,00 — Roman-foileton : „Forsyte Saga" (IX) ; 20,50 — „Mens sana in corpore sano" — emisiune concurs cu premii ; 21,50 — Seară de romanțe ; 22,15 — Prim plan. Oscar Han ; 22,35 — Lira. „Metafore în piatră" ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,00 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20,00 — Telex T. V. ; 20,05 — Concert simfonic ; 20,45 — Desene animate ; 20,55 — O sumă de cuvinte ; 21,25 — Film artistic : „Faraonul" (II). Producție a studiourilor poloneze ; 22,45 — Închiderea emisiunii.

VINERI : 11,00 — Limba rusă. Lecția 38 (reluare) ; 11,30 — Limba spaniolă. Lecția 39 ; 12,00 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,30 — Telex T. V. ; 17,35 — Actualitatea în agricultură. Tur de orizont științific ; 17,50 — Actualitatea industrială ; 18,05 — Limba spaniolă. Lecția 39 (reluare) ; 18,30 — „La porțile cunoașterii". Emisiune pentru tineret ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — Ghid utilitar ; 19,50 — Opinia dumneavoastră ; 20,00 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. De la Luxor la Karnak ; 20,20 — Desene animate ; 20,30 — Studioul muzical; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Film artistic : „Mirajul" cu Gregory Peck și Diana Brake. Premieră pe țară ; 23,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,15 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ : Programul I : 17,30 — Telex T.V. ; 17,35 — Lumea copiilor ; 18,05 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română ; 18,30 — Pentru școlari : „Întîlnirea din tablou" — reportaj filmat ; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — Publicitate ; 19,45 — Fantezie folclorică ; 20,00 — Tele-enciclopedia ; 21,00 — Concertul de închidere a Festivalului tinerilor interpreți de muzică ușoară din Capitală ; 22.30 — Avancronică duminicală ; 22,35 — Film serial : „Răzbunătorii" ; 23,25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,35 — Închiderea emisiunii. **Programul II :** 20,00 — Telex T. V. ; 20,05 — Parada orchestrelor. Orchestra de muzică ușoară a Radioteleviziunii ; 20,30 — Film de animație : „Orice naș își are nașul" — o producție „Animafilm" ; 20,40 — Recitalul de sîmbătă seara ; 21,25 — Roman-foileton : „Forsyte Saga" (XV); 22,15 — Bis pe 16 mm.. Muzeul Bruckenthal ;

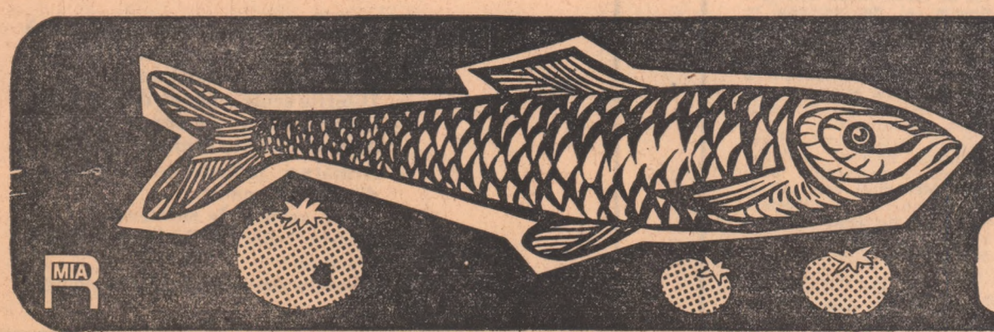

marinată de heringi

în cutii de 205 g. lei 4,25
un aliment complet, bogat în proteine și vitamine

TULCEA

VALORIFICAREA PRIN COOPERATIVELE DE CONSUM A UNOR PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

SURSĂ SIGURĂ DE VENITURI ÎN TOT TIMPUL ANULUI

Mari resurse în fiecare gospodărie personală

D. FAINIŞI

director general
al Direcţiei generale contractări, achiziţii, animale şi produse animale din Centrocoop

Ca verigă de legătură între producător şi cumpărător, cooperaţia de consum îndeplineşte un important rol economic, social şi cultural educativ în viaţa ţărănimii şi a satelor. Ea aduce un aport preţios la dezvoltarea schimbului de mărfuri între sat şi oraş, la întărirea alianţei muncitoreşti-ţărăneşti, la creşterea continuă a nivelului de trai material şi cultural al populaţiei.

Pe lîngă sarcina deosebit de însemnată, de a aproviziona populaţia sătească cu mărfurile necesare, organizaţiile cooperaţiei de consum valorifică şi însemnate cantităţi de produse agricole, îndeosebi de origine animală, deşeuri, plante medicinale, furaje etc., prin achiziţionarea lor de la cooperativele agricole şi din gospodăriile personale ale ţărănimii. Acest lucru este înlesnit de prezenţa organizaţiilor cooperaţiei de consum în toate comunele şi satele.

Aşadar, **fără a pierde timp şi a face cheltuieli cu transportul produselor în piaţe, cooperativele agricole, toţi producătorii din mediul rural pot să valorifice o parte din surplusul lor de produse la centrele de achiziţie ale cooperativelor de consum, la preţuri şi în condiţii avantajoase.** În acest scop, organizaţiile cooperaţiei de consum prezintă în mod permanent, prin mijloacele de informare de care dispun, avantajele producerii şi valorificării unor produse realizate din resursele existente în fiecare gospodărie personală.

Desigur, sursa principală de venituri pentru membrii cooperatori este şi rămîne activitatea de bază, depusă în cooperativa agricolă. Aceste venituri se pot însă mări substanţial, prin valorificarea unor resurse locale. **Cooperativele de consum preiau pe calea contractărilor şi achiziţiilor, de la membrii cooperatori şi de la producătorii individuali, păsări de toate speciile, inclusiv găşte îndopate, fulgi şi pene provenite de la păsări de curte, miere şi ceară de albine, iepuri de casă, deşeuri metalice, deşeuri de hîrtie, lînă şi lapte prin stînile cooperatiste, melci din specia Helix pomatia, broaşte din speciile Rana ridibunda şi Rana esculaenta, cereale, furaje (fînuri, paie de cereale etc.), fasole, seminţe, plante medicinale etc. Faptul că la o serie de produse — păsări, inclusiv găşte îndopate, miere şi ceară de albine, iepuri de casă, fasole, fînuri etc. — se practică sistemul contractual, cu obligaţii din partea cooperativelor de consum de a prelua întreaga producţie contractată la preţuri ferme, la termene fixe, acordînd avansuri în bani de pînă la 40 la sută din valoarea produselor contractate, reprezintă un avantaj deosebit, care permite organizarea şi extinderea producţiei. Totodată, organizaţiile cooperaţiei de consum acordă un sprijin preţios pentru dezvoltarea efectivelor de păsări, prin difuzarea de pui de o zi, roiuri de albine, iepuri matcă, furaje concentrate necesare îndopării găştelor etc.**

Organizarea an de an, pe scară din ce în ce mai largă, a stupăritului pastoral, s-a dovedit un mijloc eficace de realizare a unor producţii apicole sporite. În acest scop, stuparii contractanţi primesc un preţios sprijin. El se materializează în asigurarea, împreună cu organele judeţene agricole şi filialele judeţene ale Asociaţiei crescătorilor de albine, a vetrelor necesare în bazinele melifere. De asemenea, cooperativele de consum pun la dispoziţia apicultorilor contractanţi mijloacele de transport necesare, cu plata la tarife reduse (50 la sută în produse şi 50 la sută în bani). Totodată, cooperativele de consum desfăşoară o activitate permanentă pentru îndrumarea producătorilor în realizarea produselor la condiţiile de calitate stabilite cu aceştia în cadrul contractelor.

Alte produse se valorifică pe **calea achiziţiilor.** Pentru ouă, de exemplu — produs la care cooperaţia de consum are sarcini importante privind aprovizionarea populaţiei, conservarea, prelucrarea şi exportul — se acordă preţuri diferenţiate, avantajoase, în funcţie de condiţiile de producţie, majorate în sezonul rece.

Însemnate venituri se pot obţine prin **valorificarea penelor,** îndeosebi prin recoltarea lor de pe palmipedele vii. Preţurile oferite, deosebit de stimulatorii, pentru penele de calitate superioară, popularizarea în mod corespunzător, în rîndul producătorilor, a avantajelor respective, vor avea ca rezultat valorificarea unor cantităţi sporite de pene.

Sursă de venit constituie şi **valorificarea deşeurilor metalice, deşeurilor de hîrtie, părului de pe animale, pieilor etc.,** care se găsesc în fiecare gospodărie.

O altă categorie de produse aducătoare de venituri o reprezintă **valorificarea melcilor şi broaştelor comestibile,** produse destinate aproape în exclusivitate exportului. Toate cooperativele de consum stau la dispoziţia celor care vor să se preocupe de strîngerea şi pescuirea acestor produse, în scopul de a le valorifica. Este demn de subliniat că, pentru culegerea unor asemenea vieţuitoare — fără importanţă pentru consumul intern — nu sînt necesare cheltuieli materiale, ci numai forţă de muncă.

Consider că cele expuse, împreună cu îndrumările tehnice cuprinse în pagina de faţă, pot constitui o sursă folositoare de informare pentru cei interesaţi. Fiecare gospodărie posedă deşeuri şi anumite produse tradiţionale (ouă, păsări, pene) pe care le poate valorifica prin cooperativele de consum; relaţiile dintre aceste unităţi şi producători sînt destul de largi. Dar ele se pot extinde încă, prin folosirea la maximum a resurselor din gospodăriile personale ale ţărănimii şi a posibilităţilor locale. Aceasta atît în interesul creşterii cîştigurilor fiecărei familii, cît şi al economiei naţionale, pentru satisfacerea necesităţii de aprovizionare a populaţiei şi unor cerinţe la export.

Experienţa crescătorilor de păsări din judeţele Bihor, Arad, Timiş şi Satu Mare a confirmat faptul că valorificarea superioară a găştelor se obţine prin îngrăşarea forţată, îndeletnicire cunoscută sub denumirea de îndopare. De avantajele economice pe care le aduce îndoparea găştelor s-au convins, de altfel, şi numeroşi crescători din alte judeţe, fapt ce a făcut ca numărul găştelor îndopate preluate în ultimii patru ani pe bază de contract să crească de peste cinci ori. La această creştere a contribuit, în mare măsură, stimularea contractanţilor. **Pe lîngă posibilitatea primirii unui avans de 45 la sută din valoarea găştelor îndopate, care se plăteşte la încheierea contractului, se acordă, contra cost, şi cîte 8 kg de porumb pentru fiecare gîscă matcă reţinută de contractant. Aceasta, cu condiţia contractării a cel puţin patru găşte îndopate pentru fiecare gîscă matcă. Se mai acordă contra cost cîte 2,5 kg de porumb pentru fiecare kilogram de gîscă îndopată, predată în viu. De menţionat că furajul livrat de cooperaţia de consum constituie circa 90 la sută din porumbul necesar îndopării.**

Cît cîştigă producătorul îndopînd găşte

Preţul de cumpărare al găştelor este foarte avantajos, în comparaţie cu al altor specii de păsări. **La un kilogram de carne în viu, producătorul poate primi, în afara celor 13,50 lei, cît e preţul de contractare, un leu pentru găştele îndopate, predate între 1 septembrie şi 5 decembrie, o primă de export de 2 lei pentru cele livrate în perioada 1 septembrie — 20 noiembrie şi de 1 leu pentru cele predate între 21 noiembrie şi 5 decembrie. Astfel, preţul de cumpărare ajunge, în unele luni, la 16,50 lei per kilogram. Pentru o gîscă îndopată de 6 kg, care este, de altfel, greutatea minimă de livrare, producătorul obţine în medie 100 de lei, sumă care, trebuie să recunoaştem, este foarte stimulativă.**

Îngrăşarea forţată a găştelor necesită cunoştinţe practice. Deoarece nu toate găştele se pretează îndopării, se vor alege acele păsări care au o dezvoltare corporală corespunzătoare vîrstei, sînt sănătoase, fără traumatisme pe corp şi cu penajul complet. Înainte de începerea îndopării, găştele vor fi închise timp de 10—15 zile în spaţii restrînse — tarcuri cu pereţii înalţi de circa 1 m — asigurîndu-se densitatea de patru bucăţi la mp. Aceasta are rolul de a obişnui păsările cu restrîngerea posibilităţilor de mişcare, precum şi cu o hrănire intensivă, forţată. În perioada de pregătire se folosesc, ca nutreţuri, porumbul şi orzul sub formă de uruieli umede, iar în cantităţi mici — ţărîţele şi cartofii fierţi. O dată pe zi păsărilor li se administrează porumb-boabe înmuiat. Nutreţul umed se dă la discreţie, de patru ori pe zi.

După perioada de pregătire începe îndoparea propriu-zisă, administrîndu-se forţat porumb boabe prin introducerea lui manuală în guşa găştelor. Înainte de a fi folosit, porumbul se înmoaie în apă cu puţină sare, timp de 24 de ore, iar înainte de introducerea lui în guşă se stropeşte cu puţin ulei de floarea-soarelui, pentru a aluneca mai uşor.

În primele trei zile de îndopare se dau 200—250 g de porumb pentru fiecare gîscă, administrat în două raţii egale, la orele 6 şi 18. Apoi raţia creşte zilnic, astfel încît în a zecea zi, cantitatea dată fiecărei găşte să ajungă la 600—700 g, în a 15-a zi — la 900—1 000 g. În această perioadă, îndoparea se face de trei ori pe zi. Raţiile de porumb nu sînt fixe, ele variind în funcţie de mărimea găştelor şi posibilităţilor lor de asimilare. Îndoparea durează circa 21 de zile; găştele îndopate complet prezintă depuneri importante de grăsime pe tot corpul, osul sternal nu se mai simte la palparea pieptului, iar sub aripi depunerea de grăsime se localizează în cantitate mai mare sub forma unei nuci.

Experienţa şi rezultatele obţinute au dovedit că în perioada îndopării găştele îşi sporesc în medie cu 50 la sută greutatea iniţială. Dacă pentru crescătorii de păsări îndoparea găştelor reprezintă, în primul rînd, o sursă de creştere a veniturilor realizate din valorificarea cărnii de pasăre produsă în gospodăria personală, în schimb, pentru fermele avicole această metodă constituie, pe lîngă o sursă de rentabilizare a sectorului avicol, şi posibilitatea valorificării superioare a porumbului.

Calculul avantajului îndopării găştelor duce la următorul rezultat: **prin contractarea a 50 de găşte îndopate, care au la predare 300 kg, se obţin 4 950 lei. Ştiind că pentru 50 de găşte sînt necesare 0.7 tone de porumb — cu care se obţine un spor de 100 kg în greutate — rezultă că furajele necesare vor costa 1 120 de lei. Dacă cele 50 de găşte s-ar fi valorificat în stare de creştere şi dezvoltare normală, avînd o greutate de 200 kg, s-ar fi obţinut, la preţul de achiziţie — 9 lei per kilogram — suma de 1 800 de lei. Scăzînd din 4 950 de lei valoarea găştelor la începutul îndopării, adică 1 800 lei, şi preţul porumbului, rezultă că beneficiul este de 2030 de lei, adică de circa 40 de lei pentru fiecare gîscă.**

Rezultatele obţinute au determinat — după cum spuneam — pe tot mai mulţi crescători de păsări să contracteze cu unităţile cooperaţiei de consum livrarea de cantităţi sporite de găşte îndopate.

Recoltarea raţională a penelor

În creşterea păsărilor, pe lîngă măsurile ce se iau în vederea sporirii producţiei de carne şi ouă, o atenţie deosebită trebuie acordată şi valorificării penelor, produs ce poate aduce venituri însemnate. **Cele mai valoroase pene se obţin prin jumilirea pe viu a palmipedelor (găşte şi raţe); la celelalte specii de păsări nu se face jumulirea pe viu, ci după sacrificare.**

Jumulirea pe viu este legată de căderea naturală a penelor (năpîrlirea), care se produce de două ori pe an: vara, cînd are loc schimbarea tuturor penelor şi toamna, cînd se schimbă numai penele mici şi mijlocii. De reţinut că năpîrlirea este un fenomen natural, care duce la pierderea penelor, în cazul că nu se face recoltarea lor prin jumulire.

Un alt element de care trebuie să se ţină seama este **valoarea diferită a penelor, în funcţie de sortiment şi calitate.** Pentru a se obţine rezultatele dorite, adică pene de calitate superioară şi deci preţuri cît mai bune, jumulirea se face după anumite reguli. **Găştele ce urmează a fi jumulite trebuie să aibă penele dezvoltate complet, curate şi uscate. Curăţirea penelor se poate realiza prin lăsarea la apă a găştelor înainte de jumulire.**

Controlul stadiului de dezvoltare se face prin smulgerea cîtorva fulgi. În cazul cînd, la bază, fulgii nu prezintă urme de sînge, înseamnă că penele sînt ajunse la maturitate şi se pot smulge uşor. Şi, dimpotrivă, prezenţa sîngelui la capătul fulgilor denotă incompleta dezvoltare a acestora, caz în care jumulirea nu poate avea loc.

Operaţiunea de jumulire e foarte simplă. Persoana care jumuleşte se aşează pe un scaun şi are alături un coş sau o lădiţă în care pune penele. În timpul smulgerii penelor, aripile găştei se încrucişează pe spate. Pasărea se ţine în braţe, cu pieptul în sus, imobilizîndu-i-se capul sub braţul stîng. Cu mîna dreaptă se îndepărtează mai întîi eventualele murdării, apoi se începe smulgerea fulgilor şi a pufului în sensul lor de creştere. Se va avea grijă să se smulgă cantităţi mici de fulgi cu puf pentru a se evita producerea de rupturi ale pielei. Jumulirea se face mai întîi pe piept şi abdomen, iar apoi pe spate. Nu se vor smulge fulgii de sub aripi, care au rolul de susţinere a acestora, precum şi penele mari de pe pulpe, aripi şi din coadă. După acelaşi procedeu se face şi jumulirea raţelor.

După jumulire, păsările vor fi ţinute 4—5 zile în adăposturi, ferite de umezeală şi curenţi de aer, întrucît organismul lor este mai sensibil. Pentru refacerea cît mai rapidă a penajului, este necesară şi o mai bună hrănire a păsărilor.

Prima jumulire la găşte se face în perioada 15 mai — 1 iunie, a doua între 15 iulie — 1 august, cînd se jumulesc pentru prima oară bobocii şi a treia între 15 septembrie — 1 octombrie, în ultima perioadă jumulindu-se pentru a doua oară bobocii.

Mulţi producători practică jumulirea găştelor adulte de patru ori pe an şi a bobocilor de trei ori, prin reducerea intervalului de timp între două jumuliri, şi printr-o mai bună furajare care accelerează procesul de creştere a penelor.

La raţele adulte, prima jumulire se face în mod obişnuit între 1—15 iulie, iar a doua între 15 septembrie — 1 octombrie.

Cantităţi însemnate de pene se pot obţine şi după sacrificarea păsărilor. Trebuie avut însă grijă ca, la sacrificarea păsărilor, penele să se murdărească cît mai puţin. După sacrificare, jumulirea trebuie făcută imediat, cînd corpul păsării este încă cald; în acest caz, smulgerea penelor se face mult mai uşor. Se va evita opărirea, care duce la deprecierea calitativă a penelor.

Penele recoltate după sacrificare se vor păstra separat de cele obţinute prin jumulire pe viu. De asemenea, se vor sorta pe specii şi, separat, penele albe de cele colorate. Această sortare este necesară, întrucît penele obţinute prin jumulire pe viu sînt cele mai valoroase, iar pentru penele albe se obţin preţuri mai bune decît pentru cele colorate.

După recoltare, penele se ambalează în saci de iută, pînză sau material plastic. Spre a se evita mucegăirea şi deprecierea calitativă, penele se vor aşeza înainte de ambalare, timp de 2—3 zile, într-un strat subţire, amestecîndu-se de 2—3 ori pe zi, pentru a se realiza o uscare mai rapidă.

S-a arătat că cea mai avantajoasă metodă de recoltare a penelor este jumulirea pe viu a palmipedelor. Prin practicarea acestei metode, un crescător, care are în gospodărie 20 de găşte albe, prin jumulirea de trei ori a acestora, în perioada 15 mai — 15 septembrie, poate obţine de la fiecare circa 30 de grame de pene, deci, în total, 6 kg. Penele din prima jumulire se valorifică la un preţ de 80 de lei/kg, iar cele din următoarele jumuliri la 110 lei/kg. **Crescătorul va obţine pentru două kg de pene din prima jumulire 160 de lei, iar pentru patru kg de pene din jumulirea a doua şi a treia, 440 de lei. Venitul total obţinut este astfel de 600 de lei, ceea ce reprezintă 30 de lei pentru fiecare gîscă.**

Se mai poate arăta că, la valorificarea penelor, unităţile achizitoare ale cooperaţiei de consum oferă producătorilor unele mărfuri industriale, ca: bumbac ţărănesc, vase emailate, precum şi alte produse de folosinţă casnică.

GOSPODINE!
JUMULIREA GÎŞTELOR ŞI RAŢELOR PE VIU CONSTITUIE O SURSĂ IMPORTANTĂ DE VENITURI PRIN VALORIFICAREA PENELOR DE LA O GÎSCĂ ÎNDOPATĂ DE TREI ORI PE AN OBŢINEŢI CIRCA 35 LEI.
NU AMESTECAŢI PENELE OBŢINUTE DIN JUMULIREA PE VIU CU CELE DE PE PĂSĂRILE SACRIFICATE ŞI PĂSTRAŢI SEPARAT PENELE DE LA GÎŞTE, RAŢE, GĂINI ŞI CURCI.
NU ARUNCAŢI PENELE!
VALORIFICAŢI-LE PRIN COOPERATIVELE DE CONSUM ACHIZITORII ACESTORA ŞI CENTRELE DE ACHIZIŢIE DE PENE PENCOOP

Ce eficienţă pot avea

EXPOZIŢIILE PERIODICE DE IEPURI DE CASĂ

Prin organizarea achiziţiilor de iepuri de casă, în anul 1960, de către Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum — „Centrocoop" —, în ţara noastră a început dezvoltarea unei ramuri de producţie agricolă — cunicultura. Dacă în trecut iepurii de casă au fost crescuţi în diverse gospodării pentru pasiunea amatorilor, jocul copiilor sau pentru blănurile şi părul lor valoros, o dată cu posibilitatea exportării cărnii de la aceste animale s-a asigurat o dezvoltare mai largă îndeletnicirii respective.

Urmare a unor măsuri perseverente luate pe linia introducerii tehnicii noi în unitatea de industrializare a iepurilor de casă, I.C.V.P.A. Timişoara, produsul românesc (carne congelată de iepure de casă, prelucrată în sistem Cryovac şi ambalată în cutii din carton ondulat placat) se bucură de o apreciere unanimă pe pieţele importatoare din vestul Europei. Întrucît cererea depăşeşte cu mult oferta, pe aceste pieţe se pot desface cantităţi cît de mari de carne congelată de iepure de casă.

De cîţiva ani crescătorii s-au convins de marile avantaje pe care le au valorificînd iepuri de casă. Acum, sîntem în perioada în care trebuie să arătăm producătorilor tehnologii avansate de întreţinere, de furajare, tipuri şi modele noi şi ieftine de adăposturi, probleme care au o concordanţă directă cu rentabilitatea creşterii iepurilor de casă, cu posibilitatea lărgirii bazei materiale în vederea măririi volumului cantitativ şi calitativ la acest produs.

Organizarea la nivel judeţean a unor expoziţii periodice de animale mici de către direcţiile agricole judeţene, în colaborare cu uniunile judeţene ale cooperativelor de consum, are menirea de a constitui un schimb de experienţă valoros, de a convinge pe cît mai mulţi producători să se ocupe de asemenea îndeletniciri.

Prin expunerea celor mai valoroase exemplare, din mai multe specii de iepuri de casă, producătorii se pot hotărî mai uşor să crească pe cei pentru care simt o atracţie mai mare. În acelaşi timp, este datoria oamenilor de specialitate ca, pe baza unui punctaj bine determinat, să clasifice calitatea iepurilor expuşi, clasificare pe baza căreia să se înmîneze producătorilor fruntaşi diplome, insigne, titluri de crescători specializaţi etc.

La expoziţiile respective este necesar să se organizeze conferinţe, demonstraţii practice, să se discute în mod concret probleme legate de creşterea şi valorificarea iepurilor de casă. Expoziţiile constituie, de asemenea, un loc propice pentru cunoaşterea celor mai buni crescători din judeţ, unde se înfiripează şi se adîncesc pe de o parte legăturile între crescători şi, pe de altă parte, între aceştia şi organele de achiziţii. De aceea, este necesar ca asemenea expoziţii să fie făcute într-un cadru adecvat, atractiv, pentru a arăta vizitatorilor cele mai bune rezultate obţinute în creşterea animalelor mici.

În pavilionul expoziţiei trebuie să se organizeze un colţ al specialistului, unde cei interesaţi să primească sfaturi tehnice de specialitate. De asemenea, expoziţia nu trebuie să fie lipsită de un stand cu broşuri, pliante, cărţi şi reviste de specialitate, unelte necesare într-o crescătorie, reţete de furajare, tabele sugestive cuprinzînd calcule economice legate de creşterea şi valorificarea animalelor mici.

Nu este lipsit de interes să se înfăţişeze vizitatorilor şi produse din carnea animalelor expuse, ca şi produse din piei de iepure (modele şi articole de blănărie, de tăbăcărie şi pălării). Prin modul atractiv în care este organizată, expoziţia poate să stimuleze preocuparea celor ce au posibilităţi să crească tot mai mulţi iepuri de casă.

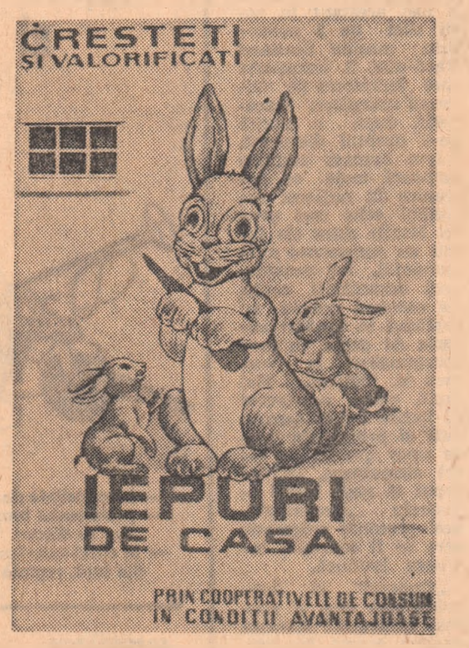

Melcii şi broaştele au o largă căutare

Munca de achiziţii a unităţilor cooperaţiei de consum are aspecte multilaterale, cuprinzînd o gamă largă de produse şi animale. Printre acestea se numără şi **melcii şi broaştele.** De mai mulţi ani, ca urmare a unor relaţii comerciale cu alte ţări, s-a organizat producţia de carne de broască şi livrarea de melci vii.

De primăvara şi pînă toamna tîrziu, în majoritatea judeţelor se practică prinderea şi valorificarea melcilor şi a broaştelor. În sezonul de primăvară, cînd se prind melcii, muncile agricole nu sînt încă în toi, astfel că unele forţe de muncă din gospodăriile personale (bătrîni, copii şi uneori femei) execută culesul melcilor în orele de dimineaţă.

După studiul unor monografii întocmite, a reeşit că melcul comestibil — Helix pomatia — care se achiziţionează de cooperativele de consum, trăieşte pretutindeni în ţara noastră, din Lunca Dunării şi pînă pe dealurile înalte din Vişeu sau Caransebeş, din Delta Dunării şi pădurea Letea şi pînă pe Dealul Melcilor de lîngă Braşov. Acest melc se prezintă aşa cum îl cunoaştem din copilărie: cu o cochilie a cărui culoare este asemănătoare cu cea a cafelei cu lapte, mai închisă sau mai deschisă, după mediul în care trăieşte.

Carnea melcului comestibil este de culoare albăroz, sau albă cu nuanţe sidefii şi, uneori, albă — gri deschis, influenţată de vegetaţia în care îşi duce viaţa, de desimea vegetaţiei, de solul pe care se dezvoltă. De exemplu, melcii care trăiesc în poienele pădurilor de foioase au o culoare mai închisă decît melcii de vie sau cei de grădină. Melcii din luncile apelor, cum sînt cei din văile Tîrnavelor, au cochilia şi carnea de culoare deschisă. Şi melcii care trăiesc pe dealuri înalte, ca cei din Maramureş sau Braşov, au carnea de culoare deschisă, în timp ce melcii din Caransebeş sau cei din Tîrgul Ocna, făcînd parte din aceeaşi specie — Helix pomatia — au culoarea închisă.

În ţara noastră trăiesc însă multe specii de melci, a căror carne nu intră în consumul uman: melcii de apă (în formă de spirală), melcii dungaţi sau cei de culoare maro spre negru, melcii care trăiesc pe fişiile de teren cu ierburi aspre, de-a lungul litoralului.

Este bine să se ştie că **melcii care se achiziţionează de cooperativele de consum trebuie să aibă diametrul gurii cochiliei de minimum 28 mm şi de maximum 38 mm. Cei de dimensiuni mai mari sau mai mici nu se culeg, fiind lăsaţi să asigure înmulţirea naturală a melcilor.**

Fondul natural de melci trebuie protejat, pentru evitarea depopulării unor zone. De obicei, melcii ies după hrană în fiecare zi, dis de dimineaţă, în zori, pe rouă, dar mai ales după ploi. Şi atunci se organizează prinderea lor. Metodele sînt simple. Fiind vieţuitoare inofensive, melcii se culeg uşor şi fără riscuri. La cooperativele de consum se află instrucţiuni ce pot fi cunoscute de orice persoană; **în timpul culesului (15 aprilie — 10 iunie) se pot culege melci cîteva ore pe zi, creîndu-se, prin valorificarea lor, venituri suplimentare.**

Cînd se închide campania de achiziţionare a melcilor, se deschide sezonul de prindere şi valorificare a broaştelor de baltă. **Pînă la sfîrşitul lunii mai, broaştele nu se prind şi nu se valorifică. Dacă însă, în această perioadă, se deseacă unele bunuri piscicole, pentru a fi redate agriculturii sau pentru a se întreprinde diverse lucrări de amenajare, atunci broaştele de baltă se prind şi se predau la cooperativele de consum.**

În ape şi pe teritoriul ţării noastre cresc numeroase specii de broaşte. Dintre acestea, în prezent, pentru carnea lor corespunzătoare gustului unor consumatori, **se valorifică broaştele mari de baltă, speciile Rana esculenta şi Rana ridibunda. Culoarea pielei acestor broaşte este de la verde deschis, pînă la verde închis-măsliniu, cu dungi sau cu pete de culoare maro închis pe partea dorsală; pe pîntece, pielea este de culoare alb-murdar, cu puncte sau pete negre. Cooperativele de consum cumpără broaştele comestibile descrise mai sus, plătind preţuri avantajoase.**

Metodele de prindere sînt foarte simple. Pe timp călduros, cînd broaştele sar după hrană (se hrănesc cu insecte vii şi cu unele vieţuitoare acvatice), se pot prinde uşor cu undiţa; aceasta are, în loc de ac, un ghemotoc de piele de broască, pe care, înghiţindu-l, nu-l mai poate respinge din cauza conformaţiei cavităţii bucale. Noaptea, cînd broaştele ies din apă şi respiră pe maluri, prin ierburi, ele pot fi prinse prin folosirea unei surse puternice de lumină, care le imobilizează. Prinderea se poate face şi prin aşezarea unei surse de lumină deasupra unui butoi cufundat în apă pînă la jumătate. Sărind după insectele ce se adună în jurul sursei de lumină, broaştele nimeresc în butoi.

Toamna, cînd broaştele şi-au adunat în organism rezerve pentru întreţinerea vieţii pe timpul iernii, nu mai sar după hrană. Avînd metabolismul redus, ele se adună în grupuri şi se lasă treptat către mîlul fundului apei. În această situaţie, se folosesc mincioagele şi plăşile, cu care se prind uşor cantităţi mari.

Metodele folosite sînt mult mai variate. În multe comune se folosesc garduri (ostreţe) confecţionate din trestie şi înfipte în mîlul bălţilor, printre care broaştele intră ca într-un labirint din care nu mai pot ieşi.

Cooperativele de consum din toată ţara cumpără în fiecare an orice cantităţi de melci în trimestrul II şi orice cantităţi de broaşte comestibile, începînd din luna mai şi pînă la venirea îngheţului. Preţurile sînt stimulatorii. Achizitorii şi tehnicienii cooperaţiei de consum stau la dispoziţia oricărui cetăţean dornic să realizeze venituri suplimentare, culegînd, cîteva ore pe zi melci şi broaşte.

Pagină realizată de:
dr. Francisc KAPPEL,
dr. Ioan GOMBOŞ,
Gheorghe IACOVU,
Gheorghe MIHĂILESCU

AGRICULTURA PE GLOB

„Numai ce vădzum despre amiadzădzi unu nuor, cum să rădică deoparte de ceriu un nuor sau o negură (...) Deodată ne-am timpinat cu nuorul cel de lăcuste, cum vine o oaste stol. Inloc ni s-au luat soarele de desimea muștelor. Un stol ținea un ceas bun și dacă trecea acela stol, la un ceas și giumătate sosiia altul (...) Nice frundze, nice pai, ori de iarbă, ori de sămănătură, nu rămînea".

MIRON COSTIN
(1633—1691)
din „Letopisețul Țării Moldovei"

Negura cenușie atacă

● 40 de țări în luptă împotriva lăcustelor ● În trei generații, lăcustele se însutesc ● Un corp de acțiune internațional poate înlătura pericolul

Sînt zece ani de atunci. Într-o bună zi, pe cerul Africii a apărut un nor gros care oprea lumina soarelui, întinzîndu-se pe 1 200 de kilometri pătrați. Pe aeroporturi, avioanele au fost imobilizate. Un fior de groază a străbătut cîmpii, munți și văi: lăcustele! Norul sumbru și amenințător — o adevărată negură cenușie — era format din cel puțin 40 de miliarde de insecte și avea greutatea unui vas mare de transport oceanic.

Lăcustele, unul dintre cei mai vechi și mai înverșunați dușmani ai omului, porniseră la un nou atac, în urma căruia, Etiopia, de pildă, avea să piardă 167 000 de tone de cereale. Hrană pentru sute de mii de oameni cădea pradă acridienilor distrugători. Cu numai un an înainte, Senegalul pierduse 16 000 de tone de mei și 2 000 de tone de alte alimente, iar în 1954 aceleași insecte păgubeau Sudanul cu 55 000 de tone de cereale.

Acum un an, 40 de țări au fost avertizate de pericolul unui nou atac al lăcustelor. Pentru a cincea oară într-o jumătate de veac, flagelul amenința din nou milioane de oameni.

O dată cu venirea primăverii anului care se încheie acum, condițiile naturale pe care insecta le cere pentru a se dezvolta și a prolifera erau întrunite și, astfel, avertizarea s-a dovedit a fi reală. Curînd au apărut pe cerul senin — din vestul continentului african pînă în India — nori de lăcuste, spectre ale foamei și distrugerii.

Nimic nu stă în calea acestor roiuri imense. Ele străbat mări, deșerturi, munți, sute și sute de kilometri cu o mobilitate uimitoare. După cum vîntul bate sau nu, lăcustele se deplasează cu 15 pînă la 350 de kilometri pe zi. În cursul unor experiențe de laborator s-a văzut că aceste insecte își pot mișca aripile pentru a zbura 17—18 ore pe zi, fără încetare. De aici, răspîndirea pe un teren foarte vast a flagelului și, în același timp, o mare dificultate în lupta împotriva lui. Pe lîngă faptul că sînt greu de lovit, datorită mobilității de care dispun, pentru a fi distruse în chip eficace ele trebuie distruse total. Or, este cu neputință ca măcar cîteva exemplare să nu scape măsurilor de combatere. Atît e deajuns, pentru ca, grație unei fecundități excepționale, în scurt timp să se refacă un roi imens. Așa se petrec lucrurile în momentul de față în țările atacate de acridieni. De aceea, eforturile depuse pe plan local sînt nesatisfăcătoare. În Arabia Saudită, au fost observate, la începutul anului, grupuri de larve care se deplasau pe sol, înșirîndu-se pe 5 kilometri, ceea ce reprezintă semnul unei infestări grave. Operațiile de distrugere care au fost întreprinse au lovit larvele cele mai mici, și cele mai tinere, dar cele mari nu au putut fi distruse în totalitate. Cele rămase s-au dezvoltat, au format noi roiuri care, în luna iulie, s-au abătut asupra Pakistanului, la mii de kilometri distanță.

Atacul lăcustelor nu cunoaște granițe. De aceea este firesc ca și lupta împotriva lor să fie rodul unei colaborări internaționale. Treptat, acțiunea internațională prinde contur. Programul Națiunilor Unite pentru dezvoltare a majorat, în luna mai, sumele alocate încă în 1960 luptei împotriva lăcustelor, cu 285 000 de dolari și, mai recent, cu încă 70 000. Uniunea Sovietică și Statele Unite au dat și ele ajutor unor țări. În același timp, Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) a organizat împrumutul — dintr-o țară către alta — de avioane pentru împrăștierea de insecticide și trimiterea de specialiști în zonele cel mai puternic lovite.

Dacă cooperarea va continua și dacă vor fi aplicate noile tehnici de luptă se poate spera că flagelul va fi învins, iar efectele lui cele mai grave — evitate.

Cercetările științifice au arătat că atacul lăcustelor poate fi combătut cu atît mai eficace cu cît mai rapid se începe lupta, cu cît mai din timp se descoperă — prin observații aeriene și terestre — focarele de infestare. Între om și lăcustă începe atunci o întrecere dramatică: în trei generații, insectele se înmulțesc de o sută de ori și chiar mai mult. Dacă omul reușește să fie mai prompt, mai rapid, cîștigă.

Este nevoie — sugerează într-un articol recent publicat revista „Cérès", editată de F.A.O. — să fie constituit de urgență un corp de acțiune internațional, organizat ca și pompierii, care să poată acționa rapid, îndată ce s-a anunțat apariția unui nou focar. Crearea lui ar putea costa o jumătate de milion de dolari. E oare prea scump pentru a lupta împotriva unui flagel care amenință recolte ce valorează 15—20 de miliarde anual?

Dacă s-ar scrie vreodată o geografie a „negurei cenușii", aceasta ar fi principala ei hartă. Zonele de culoare mai deschisă indică teritoriile atacate de lăcuste, iar cele de culoare mai închisă fixează principalele zone de reproducere a insectei. Ceea ce impresionează cel mai mult e întinderea imensă pe care o amenință „negura cenușie".

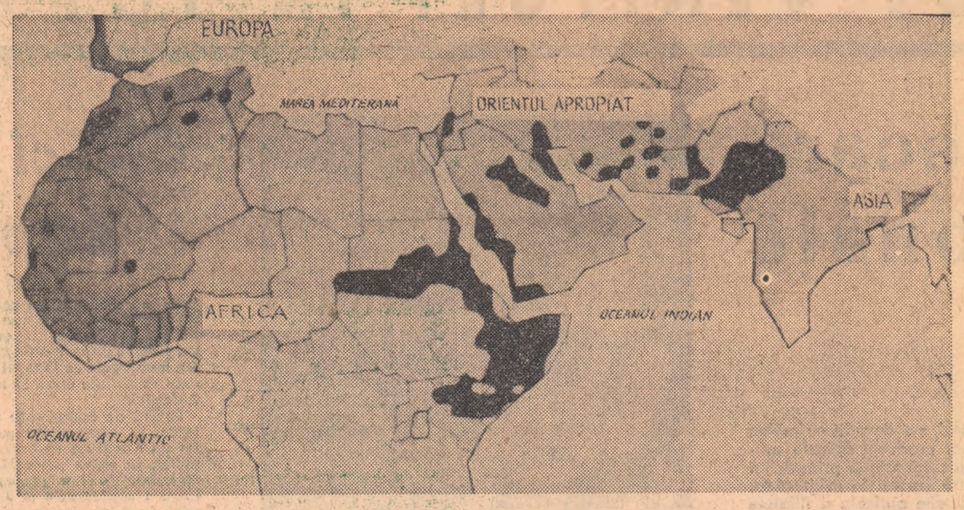

Însemnări de călătorie din R. P. Bulgaria

PE DEALURILE PLEVNEI

Dr. ing. Teodor MARIAN

Plevna. Vizităm cu emoție acest oraș încărcat de istorie, căruia străzile noi cu blocuri moderne, uzinele îi jalonează progresul permanent. Ieșim apoi în ținutul înconjurător, pășim pe pămîntul fertil al regiunii Plevna. Ne însoțește cu amabilitate Ludmila Mahalnișca, o tînără care ne vorbește cu pasiune despre o instituție științifică de prim rang care activează aici: Institutul de viticultură și vinificație al Academiei de științe agricole a R.P. Bulgaria.

— Pe aceste meleaguri — ne explică tov. D. Ivanov, directorul institutului — în urmă cu 65 de ani, un adevărat blestem s-a abătut asupra viilor: filoxera. Cea mai mare parte a podgoriilor au fost distruse. Au fost inutile toate încercările viticultorilor din Bulgaria și ale specialiștilor străini chemați să înlăture această molimă. Trebuiau întreprinse măsuri radicale. La sugestia profesorului francez Pierre Viala, s-a hotărît înființarea unei stațiuni experimentale care să coordoneze în mod științific viticultura și vinificația. Și iată-ne acum, după mai bine de șase decenii, mulțumiți că ne-am putut aduce contribuția la dezvoltarea unei ramuri importante a agriculturii.

Despre acest aport amintit în treacăt de tov. D. Ivanov, ne-am convins parcurgînd secțiile și laboratoarele, văzînd colecțiile institutului. Struguri din peste 1 000 de varietăți sînt cultivați aici în cadrul unei baze experimentale de 240 ha. Sute de mii de tone struguri iau anual drumul exportului.

Rezultatul cel mai important îl constituie însă reconstituirea viticulturii în Bulgaria după criza cauzată de filoxeră. S-a trecut la reorganizarea podgoriilor, îmbunătățirea solurilor existente, introducerea unor hibrizi de calitate superioară, profilarea producției strugurilor de masă și a celor pentru vinificație. Prin hibridare sexuată s-au creat peste 7 000 de varietăți de plante hibride și au fost introduse soiuri noi de struguri, ca: „Julski biser", „Jubleĭ", „Mistreț dunavsk" — struguri de masă și „Rubin", „Kuket", „Ruen", „Balgarski risling" și „Trakijski biser" — struguri destinați vinificației.

Lucrări importante au fost desfășurate în domeniul biochimiei și geneticii viilor, în domeniul protecției plantelor, mecanizării lucrărilor etc. S-a elaborat un nou sistem de tăiere a viilor pentru struguri de masă și a celor pentru vinificație și s-a îmbunătățit tehnologia de îngrijire a plantelor, irigare și fertilizare. Interesant este, de asemenea, studiul întreprins aici pentru efectuarea terasărilor, plantărilor și cultura viilor, pe terenurile în pantă rapidă sau pe terase.

Amploarea cercetărilor ce se întreprind pentru dezvoltarea viticulturii în întreaga țară a impus organizarea unor secții specializate, ca stațiuni complexe experimentale. Asemenea secții funcționează pe lîngă Institutul de pomicultură Plovdiv, Stațiunea de experimentare complexă Varna, Stațiunea experimentală de pomicultură și viticultură Pomarie, Cîmpul de experimentare pentru producerea strugurilor de masă Russe, Stațiunea experimentală complexă Vidin etc. Sistemul științific general lucrează după o temă unificată, problemele avînd în mod obișnuit un caracter complex. Soluționarea lor cade în sarcina colectivelor de specialiști cu care colaborează profesori și cadre de la catedrele de viticultură și vinificație din școlile superioare existente la Sofia și Plovdiv.

Gazdele ne-au împărtășit și cîteva din preocupările lor de viitor. Ca problemă fundamentală figurează în primul rînd prelungirea perioadei de aprovizionare a pieței interne și externe cu struguri de masă proaspeți. În al doilea rînd se preconizează punerea la punct a unei noi tehnologii și a unui nou sistem pentru cultura viei pe baza lărgirii zonei cultivate cu viță fără butași. Aceasta presupune alt sistem de conducere, de distanțare și susținere a viei, introducerea mecanizării complexe și alte măsuri legate de modernizarea activității de cercetare științifică.

În ansamblul de măsuri luate în Bulgaria pentru perfecționarea producției vitivinicole, Institutul de cercetări științifice pentru viticultură și vinificație din Plevna se înscrie ca un nucleu în jurul căruia gravitează activitatea nobilă a harnicilor și talentaților viticultori bulgari, oameni hotărîți să strîngă cît mai mult soare în chihlimbarul ciorchinilor grei de struguri.

OAMENI, LOCURI, FAPTE

Cel mai mare furt al secolului (III)

Mici sau nu, greșelile comise de Reynolds și de membrii bandei erau nepermise unor răufăcători cu... experiență. Fără îndoială, „Creierul" nu le-ar fi comis. În primul rînd, el nu și-ar fi luat atîția asociați cu participație egală. În al doilea rînd, lovitura odată terminată, el nu i-ar fi lăsat pe complici să facă ce vor, nesupravegheați. Dar procedînd astfel, Reynolds și-a pierdut dintr-o dată autoritatea asupra membrilor bandei care, devenind brusc bogați, nu mai recunoșteau nici un șef. De aceea nu au mai respectat nici consemnele date inițial, începînd să facă, una după alta, imprudențe din ce în ce mai mari. În interiorul fermei, urmele nu mai sînt înlăturate, țigările nu mai sînt distruse, nimeni nu mai poartă mănuși astfel încît obiectele din casă se umplu de amprente. Și, să nu uităm, toți membri bandei au cazier la Scotland Yard. Pe de altă parte, unul dintre bandiți îi avertizase pe cei doi mecanici de locomotivă să nu dea alarma timp de 30 de minute.

E lesne de înțeles că în urma atîtor greșeli poliția a avut posibilitatea să se pună în mișcare în chip eficient. De aceea, mulți dintre cei care au studiat cazul apreciază că, din cauza acestor greșeli grosolane, „lovitura secolului" care purta într-un fel o marcă de geniu, a devenit dintr-o dată o banală afacere polițistă ca atîtea altele.

În mai puțin de o săptămînă, Scotland Yard știa cine sînt vinovații și vînătoarea începu. Rînd pe rînd, Boal, Cordrey, Field — așa zisul proprietar al fermei — Wheater, James, Goody, Biggs, Hussey, Wisbey, Welch, Wilson se treziră cu cătușe la mîini. Reynolds însuși fu la un pas de arestare. El închiriase, împreună cu soția lui, un mic apartament într-un imobil liniștit, situat într-un cartier în care era cu totul necunoscut. Într-una din zile, un vecin descoperi că un spărgător (nu era vorba, în nici un caz, de Reynolds!) îi furase cîteva lucruri din casă și anunță poliția. Agenții sosiți la fața locului începură să viziteze toate apartamentele imobilului pentru a identifica pe locatari. Ușa lui Reynolds se deschise cu oarecare întîrziere. Cu o inspirație puțin obișnuită, atît el cît și soția sa, se dezbrăcară la iuțeală și intrară sub plapumă. Pătrunzînd în apartament, sergentul de poliție căzu în mijlocul unei adevărate drame.

— Domnule sergent, îl imploră printre lacrimi femeia din pat, sînt măritată și dacă soțul meu află... Nu mă nenoroci domnule sergent!

Sergentul roșește, se simte foarte, foarte stingherit, bîiguie o scuză și se retrage în grabă. Cîteva minute mai tîrziu, Reynolds dispare...

Complicii prinși sînt judecați și condamnați la pedepse ajungînd pînă la 30 de ani închisoare. Dintr-un motiv sau altul, „Creierul" se îngrijește. însă, de unii dintre acoliții săi. În primul rînd de Wilson, cu ajutorul căruia cea mai mare parte din banii furați au fost puși la adăpost. La închisoarea din Birmingham, unde se află în detențiune, Wilson e sever supravegheat. În celula lui, lumina arde tot timpul. Din sfert în sfert de oră, un gardian îl privește prin vizetă. Și, totuși, într-o noapte...

Noaptea de 12 august 1964. Au trecut doar patru luni de la condamnare. Wilson se preface că doarme. La ora 23,30, patru oameni înarmați cu o scară trec peste zidul închisorii și pătrund în interior. Știu exact unde trebuie să se ducă, la ce oră trece rondul și au dublurile cheilor de la toate ușile închise care le stau în drum. Au luat cu ei și haine de schimb pentru Wilson. Evadarea se desfășoară cu o rapiditate uimitoare. Totul a fost făcut în cîteva minute.

Cum a reușit această lovitură insolentă? Toată lumea e de acord că în interiorul închisorii au existat complici. Potrivit declarației soției lui Wilson, evadarea ar fi costat 50 000 de lire sterline, o sumă care poate să explice multe...

Mai trece un an. În ziua de 8 iulie 1965, lîngă zidul închisorii în care se află Biggs, unul dintre cei mai credincioși oameni ai lui Reynolds, se opresc o dubă pentru mutări de mobilă și două automobile mici. Din autoperișul dubei se deschide o trapă, prin care iese mica platformă a unui ridicător hidraulic. Un om mascat se cațără pe zid și aruncă în curtea închisorii capătul unei scări de frînghie. Deținuții se află la ora de plimbare. Ca la comandă, cîțiva sar asupra gardienilor și-i imobilizează, în timp ce Biggs împreună cu alți doi deținuți se cațără pe scara de frînghie, trec peste zid, se urcă pe platforma ridicătorului cu care se lasă ușor în interiorul dubei. De acolo sar pe caldarîm și se suie fiecare în cîte o mașină. Cele trei mașini dispar în direcții diferite. Au trecut 3 minute. În închisoare nici nu s-a dat încă alarma. Biggs avea să fie prins, însă, după patru ani, tocmai în Canada.

Au trecut trei ani de la evadarea lui Biggs, timp în care „furtul secolului" a fost dat uitării. Era, însă, o uitare aparentă, căci pentru poliția engleză un Reynolds aflat în libertate reprezenta un adevărat coșmar. Dar iată că opinia publică este din nou sesizată: Reynolds a fost arestat! În zorii zilei de 3 noiembrie, mașina Scotland Yard-ului îl transporta spre închisoare pe faimosul spărgător, descoperit, după o muncă de-a dreptul disperată, într-o luxoasă stațiune balneară unde se ascundea în mijlocul societății celei mai avute. Marile ziare ale lumii au consemnat evenimentul, iar comentatorii dezamăgiți, poate, de succesul poliției au prefăcut în țăndări aureola de geniu cu care încununaseră, la vremea ei, lovitura. Mai mult, chiar, constatînd că banda a fost demascată și prinsă din cauza unor greșeli cu totul elementare, au început să nege însăși existența „Creierului", acel personaj enigmatic care ar fi conceput întreaga lovitură.

„Creierul" și Reynolds sînt una și aceeași persoană! Aceasta explică eșecul bandiților!

Dacă șeful suprem al bandiților este Reynolds, iar Reynolds a fost prins, afacerea poate fi socotită încheiată, dosarul închis.

Dar dacă, totuși, „Creierul" există?

(Sfîrșit)

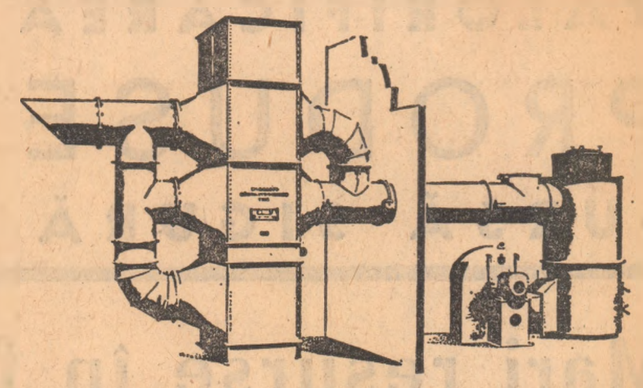

CEREALE BINE DEPOZITATE
OBȚINEȚI PRIN FOLOSIREA
„USCĂTOARELOR DE SEMINȚE CU AER CALD PETKUS T 662"

Prin încălzirea indirectă a aerului se asigură uscarea rapidă, rațională și ireproșabilă din punct de vedere igienic, a tuturor gramineelor cu curgere liberă, fără vătămarea capacității de germinare și panificație.

Capacitatea: 2 t/h la o deshidratare de la 18 la 14%.
Consum de combustibil: 10—20 kg/h păcură ușoară
25—50 kg/h brichete de lignit

25 t/h capacitate
asigură utilajul de încărcat T 215
de aceea este recomandabil ca el să existe în fiecare centru important de încărcare

ARE un bun randament ca transportator special pentru plante prășitoare, îngrășăminte organice și anorganice, furaj verde în vederea însilozării, cărbune, nisip și pietre.

Și dv.
ar trebui să recoltați cartofii,
rapid și cu cheltuieli minime,
folosind
Mașina combinată de recoltat și încărcat „E 660"
care garantează

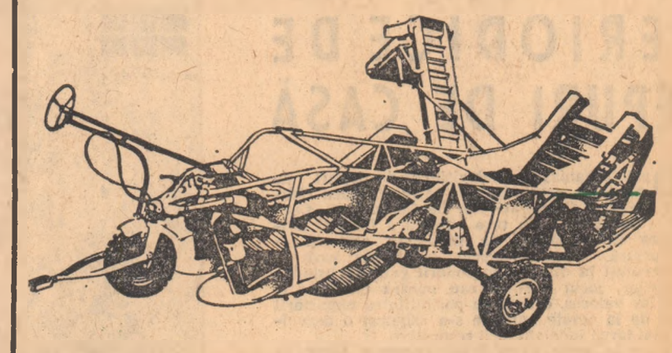

— o capacitate de recoltare și încărcare de 3—4 ha/h.
— prelucrarea brazdelor în două rînduri cu ajutorul brăzdarelor rotative cu discuri.
— în cazul solurilor foarte bulgăroase permite montarea în locul roții din față, reglată hidraulic, a cilindrilor de presiune pentru brazde.

EXPORTATOR:
TRANSPORTMASCHINEN
EXPORT-IMPORT
D.D.R.—108 BERLIN
REPUBLICA DEMOCRATA
GERMANA

Informații de export puteți obține la: „Transportmaschinen-Export-Import Volkseigener Aussenhandelsbetrieb der D.D.R."
Biroul: Aleea Dorobanților 14, București.

LANDTECHNIK AUS DER DDR
DLT

PUBLICOM

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, nr. 1 Telefon: 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Fănică, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Scînteia", București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000